

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

8. september 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 303/02 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 303/03 Sag C-675/13 P: Appel iværksat den 16. december 2013 af Zoo Sport Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 16. oktober 2013 i sag T-455/12, Zoo Sport Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten K-2 Corp. 2

2014/C 303/04 Sag C-676/13 P: Appel iværksat den 17. december 2013 af Zoo Sport Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 16. oktober 2013 i sag T-453/12, Zoo Sport Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten K-2 Corp. 2

2014/C 303/05 Sag C-28/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polen) den 20. januar 2014 — Ryszard Pańczyk mod Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie 3

2014/C 303/06	Sag C-101/14 P: Appel iværksat den 20. februar 2014 af Brown Brothers Harriman & Co. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 9. december 2013 i sag T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design).	3
2014/C 303/07	Sag C-191/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Østrig) den 17. april 2014 — Borealis Polyolefine GmbH mod Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft.	3
2014/C 303/08	Sag C-192/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Tyskland) den 17. april 2014 — OMV Refining & Marketing GmbH mod Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	5
2014/C 303/09	Sag C-226/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 8. maj 2014 — Eurogate Distribution GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt	6
2014/C 303/10	Sag C-228/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 12. maj 2014 — DHL Hub Leipzig GmbH mod Hauptzollamt Braunschweig	7
2014/C 303/11	Sag C-229/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 12. maj 2014 — Ender Balkaya mod Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH.	8
2014/C 303/12	Sag C-241/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 16. maj 2014 — Roman Bukovansky mod Finanzamt Lörrach	8
2014/C 303/13	Sag C-242/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mannheim (Tyskland) den 19. maj 2014 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH mod Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel og Gerhard Vogel.	9
2014/C 303/14	Sag C-245/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 21. maj 2014 — Thomas Cook Belgium NV mod Thurner Hotel GmbH.	10
2014/C 303/15	Sag C-251/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 26. maj 2014 — Balázs György mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	10
2014/C 303/16	Sag C-255/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 27. maj 2014 — Robert Michal Chmielewski mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	11
2014/C 303/17	Sag C-256/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 28. maj 2014 — Lisboa Gás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira.	12
2014/C 303/18	Sag C-257/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 28. maj 2014 — C. van der Lans mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV	12
2014/C 303/19	Sag C-270/14 P: Appel iværksat den 3. juni 2014 af Debonair Trading Internacional Ld ^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 3. april 2014 i sag T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld ^a mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	14
2014/C 303/20	Sag C-274/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 5. juni 2014 — Banco de Santander S.A.	15

2014/C 303/21	Sag C-276/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów	16
2014/C 303/22	Sag C-277/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi	16
2014/C 303/23	Sag C-278/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 6. juni 2014 — SC Enterprise Focused Solutions SRL mod Spitalul Judeţean de Urgenţă Alba Iulia	17
2014/C 303/24	Sag C-279/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hannover (Tyskland) den 6. juni 2014 — Catharina Smets og Franciscus Vereijken mod TUIfly GmbH	18
2014/C 303/25	Sag C-287/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai Törvényszék (Ungarn) den 11. juni 2014 — Eurospeed Ltd mod Szegedi Törvényszék	18
2014/C 303/26	Sag C-288/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Timiş (Rumænien) den 12. juni 2014 — Silvia Ciup mod Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice (AJFP) Timiş — Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice (DGRFP) Timişoara	19
2014/C 303/27	Sag C-291/14 P: Appel iværksat den 12. juni 2014 af Faci SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 20. marts 2014 i sag T-46/10, Faci SpA mod Europa-Kommissionen	20
2014/C 303/28	Sag C-293/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 13. juni 2014 — Gebhart Hiebler mod Walter Schlagbauer	21
2014/C 303/29	Sag C-295/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. juni 2014 — DOW Benelux m.fl. mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu	21
2014/C 303/30	Sag C-297/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 17. juni 2014 — Dr. Rüdiger Hobohm mod Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL	22
2014/C 303/31	Sag C-298/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 16. juni 2014 — Alain Laurent Brouillard mod Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation og État belge	23
2014/C 303/32	Sag C-300/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 20. juni 2014 — Imtech Marine Belgium NV mod Radio Hellenic SA	24
2014/C 303/33	Sag C-301/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 24. juni 2014 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mod Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein	25
2014/C 303/34	Sag C-306/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 25. juni 2014 — Direktor na Agentsia »Mitsitsi« mod Biovet AD	26
2014/C 303/35	Sag C-312/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ráckevei Járásbírószág (Ungarn) den 1. juli 2014 — Banif Plus Bank Zrt. mod Lantos Márton og Lantos Mártonné	27

2014/C 303/36	Sag C-316/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 2. juli 2014 — Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock mod Condor Flugdienst GmbH	28
2014/C 303/37	Sag C-317/14: Sag anlagt den 2. juli 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien.	28
2014/C 303/38	Sag C-330/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 8. juli 2014 — Szemerey Gergely mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve.	29
2014/C 303/39	Sag C-331/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 8. juli 2014 — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma mod Republikken Slovenien — Ministero delle Finanze	30
2014/C 303/40	Sag C-334/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 9. juli 2014 — Kongeriget Belgien mod Nathalie De Fruytier.	31

Retten

2014/C 303/41	Sag T-189/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. juli 2014 — Deza mod ECHA (»Særlige rettergangsformer — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i ECHA's besiddelse, som indeholder informationer indgivet af en virksomhed i forbindelse med dennes ansøgning om tilladelse til brug af et kemisk stof — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — begæring om udsættelse af gennemførelse — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning»)	32
2014/C 303/42	Sag T-420/14: Sag anlagt den 11. juni 2014 — Wine in Black mod KHIM — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black)	33
2014/C 303/43	Sag T-422/14: Sag anlagt den 11. juni 2014 — Viscas mod Kommissionen	33
2014/C 303/44	Sag T-424/14: Sag anlagt den 11. juni 2014 — ClientEarth mod Kommissionen.	34
2014/C 303/45	Sag T-425/14: Sag anlagt den 11. juni 2014 — ClientEarth mod Kommissionen.	35
2014/C 303/46	Sag T-441/14: Sag anlagt den 16. juni 2014 — Brugg Kabel og Kabelwerke Brugg mod Kommissionen	36
2014/C 303/47	Sag T-444/14: Sag anlagt den 12. juni 2014 — Furukawa Electric mod Kommissionen	38
2014/C 303/48	Sag T-445/14: Sag anlagt den 16. juni 2014 — ABB mod Kommissionen	39
2014/C 303/49	Sag T-450/14: Sag anlagt den 17. juni 2014 — Sumitomo Electric Industries og J-Power Systems mod Kommissionen	40
2014/C 303/50	Sag T-451/14: Sag anlagt den 16. juni 2014 — Fujikura mod Kommissionen.	41
2014/C 303/51	Sag T-453/14: Sag anlagt den 13. juni 2014 — Pannonhalmi Főapátság mod Parlamentet	42
2014/C 303/52	Sag T-460/14: Sag anlagt den 18. juni 2014 — AETMD mod Rådet.	43
2014/C 303/53	Sag T-463/14: Sag anlagt den 24. juni 2014 — Österreichische Post mod Kommissionen.	44
2014/C 303/54	Sag T-486/14: Sag anlagt den 25. juni 2014 — Stavvtskyi mod Rådet	45

2014/C 303/55	Sag T-507/14: Sag anlagt den 1. juli 2014 — Vidmar m.fl. mod Den Europæiske Union	46
2014/C 303/56	Sag T-510/14: Sag anlagt den 3. juli 2014 — Staywell Hospitality Group mod KHIM — Sheraton International IP (PARK REGIS)	47
2014/C 303/57	Sag T-513/14: Sag anlagt den 7. juli 2014 — GreenPack mod KHIM (greenpack)	48
2014/C 303/58	Sag T-514/14: Sag anlagt den 9. juli 2014 — Hispavima mod Kommissionen	49
2014/C 303/59	Sag T-519/14: Sag anlagt den 10. juli 2014 — Grupo Morera & Vallejo og DSA mod Kommissionen	49
2014/C 303/60	Sag T-520/14: Sag anlagt den 11. juli 2014 — bd breyton-design mod KHIM (RACE GTP).	50
2014/C 303/61	Sag T-525/14: Sag anlagt den 13. juli 2014 — Compagnie générale des établissements Michelin mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (XKING).	51
2014/C 303/62	Sag T-526/14: Sag anlagt den 14. juli 2014 — Matratzen Concord mod KHIM — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)	52
2014/C 303/63	Sag T-528/14: Sag anlagt den 15. juli 2014 — Information Resources mod KHIM (Growth Delivered)	52
2014/C 303/64	Sag T-529/14: Sag anlagt den 14. juli 2014 — adp Gauselmann mod KHIM (Multi Win)	53
2014/C 303/65	Sag T-530/14: Sag anlagt den 11. juli 2014 — Verein StHD mod KHIM (gengivelse af en sort sløjfe).	54
2014/C 303/66	Sag T-532/14: Sag anlagt den 17. juli 2014 — Alsharghawi mod Rådet	55
2014/C 303/67	Sag T-539/14: Sag anlagt den 16. juli 2014 — North Drilling mod Rådet	55
2014/C 303/68	Sag T-541/14: Sag anlagt den 18. april 2014 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris mod KHIM — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)	56
2014/C 303/69	Forenede sager T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 — T 102/12 og T-446/12: Rettens kendelse af 12. juni 2014 — Makhlouf m.fl. mod Rådet	57
2014/C 303/70	Sag T-641/13: Rettens kendelse af 8. juli 2014 — Gemeente Bergen op Zoom mod Kommissionen. .	58
2014/C 303/71	Sag T-28/14: Rettens kendelse af 25. juni 2014 — José Manuel Baena Grupo mod KHIM — Neuman (gengivelse af en siddende figur)	58

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 303/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 292 af 1.9.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 282 af 25.8.2014

EUT C 261 af 11.8.2014

EUT C 253 af 4.8.2014

EUT C 245 af 28.7.2014

EUT C 235 af 21.7.2014

EUT C 223 af 14.7.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Appel iværksat den 16. december 2013 af Zoo Sport Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 16. oktober 2013 i sag T-455/12, Zoo Sport Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten K-2 Corp.

(Sag C-675/13 P)

(2014/C 303/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zoo Sport Ltd (ved Rechtsanwalt I. Rungg)

Den anden part i appelsagen: Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og K-2 Corp.

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 15. juli 2014 afvist appellen.

Appel iværksat den 17. december 2013 af Zoo Sport Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 16. oktober 2013 i sag T-453/12, Zoo Sport Ltd mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og intervenient ved Retten K-2 Corp.

(Sag C-676/13 P)

(2014/C 303/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zoo Sport Ltd (ved Rechtsanwalt I. Rungg)

Den anden part i appelsagen: Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design) og K-2 Corp.

Domstolen (Sjette Afdeling) har ved kendelse af 15. juli 2014 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Częstochowie (Polen) den 20. januar 2014 — Ryszard Pańczyk mod Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

(Sag C-28/14)

(2014/C 303/04)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ryszard Pańczyk

Sagsøgt: Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie

Ved kendelse af 12. juni 2014 har Domstolen fastslået, at det er åbenbart, at den ikke har kompetence til at besvare de af Sąd Okręgowy w Częstochowie forelagte spørgsmål.

Appel iværksat den 20. februar 2014 af Brown Brothers Harriman & Co. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 9. december 2013 i sag T-389/13, Brown Brothers Harriman & Co. mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-101/14 P)

(2014/C 303/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Brown Brothers Harriman & Co. (ved advocates P. Leander og T. Kronhöffer)

Den anden part i appelsagen: Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (Varemærker og Design)

Domstolen (Tredje Afdeling) har ved kendelse af 17. juli 2014 afvist appellen.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich (Østrig) den 17. april 2014 — Borealis Polyolefine GmbH mod Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Sag C-191/14)

(2014/C 303/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Borealis Polyolefine GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er afgørelse 2013/448/EU ⁽¹⁾ ugyldig, og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾, i det omfang den fra beregningsgrundlaget i henhold til artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), udelukker emissioner i forbindelse med affaldsgasser, der produceres af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF, eller med varme, der udnyttes af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og stammer fra kraftvarmeanlæg, som kan opnå en gratistildeling i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU ⁽³⁾?
- 2) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 3e og 3u i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den bestemmer, at CO₂-emissioner i forbindelse med affaldsgasser — som produceres af anlæg, der henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF — eller med varme, der udnyttes i anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og er erhvervet af kraftvarmeanlæg, er emissioner fra »elektricitetsgeneratorer«?
- 3) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod formålene med direktiv 2003/87/EF, i det omfang den skaber en asymmetri, idet emissioner i forbindelse med afbrænding af affaldsgasser og med varme, som er produceret ved kraftvarmeproduktion, er udelukket fra beregningsgrundlaget i artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), mens der i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og i henhold til afgørelse 2011/278/EU tilkommer dem en gratistildeling?
- 4) Er afgørelse 2011/278/EU ugyldig og strider den mod artikel 290 TEUF og artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang dens artikel 15, stk. 3, ændrer artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), i direktiv 2003/87/EF således, at den erstatter henvisningen til »anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3« med en henvisning til »anlæg, som ikke er elektricitetsgeneratorer«?
- 5) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang denne afgørelse ikke blev truffet på grundlag af forskriftsproceduren med kontrol, som er fastsat i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF og artikel 12 i forordning nr. 182/2011/EU?
- 6) Skal artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forstås således, den udelukker tilbageholdelse af gratistildelinger baseret på en uretmæssig beregning af en tværsektoriel korrektionsfaktor?
- 7) Skal artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU forstås således, at den udelukker anvendelsen af en national lovbestemmelse, som fastsætter anvendelsen af en uretmæssigt beregnet ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor, således som den er fastlagt i artikel 4 i afgørelse 2013/448/EU og i bilag II til denne, på gratistildelinger i en medlemsstat?
- 8) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2008, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2008 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2008?

- 9) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2013, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2013 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2013?

- ⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 5.9.2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).
- ⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Niederösterreich
(Tyskland) den 17. april 2014 — OMV Refining & Marketing GmbH mod Bundesminister für Land-,
Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Sag C-192/14)

(2014/C 303/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: OMV Refining & Marketing GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er afgørelse 2013/448/EU ⁽¹⁾ ugyldig, og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF ⁽²⁾, i det omfang den fra beregningsgrundlaget i henhold til artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), udelukker emissioner i forbindelse med affaldsgasser, der produceres af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF, eller med varme, der udnyttes af anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og stammer fra kraftvarmeanlæg, som kan opnå en gratistildeling i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU ⁽³⁾?
- 2) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 3e og 3u i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den bestemmer, at CO₂-emissioner i forbindelse med affaldsgasser — som produceres af anlæg, der henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF — eller med varme, der udnyttes i anlæg, som henhører under bilag I til direktiv 2003/87/EF og er erhvervet af kraftvarmeanlæg, er emissioner fra »elektricitetsgeneratorer«?
- 3) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod formålene med direktiv 2003/87/EF, i det omfang den skaber en asymmetri, idet emissioner i forbindelse med afbrænding af affaldsgasser og med varme, som er produceret ved kraftvarmeproduktion, er udelukket fra beregningsgrundlaget i artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), mens der i henhold til artikel 10a, stk. 1, og 10a, stk. 4, i direktiv 2003/87/EF og i henhold til afgørelse 2011/278/EU tilkommer dem en gratistildeling?

- 4) Er afgørelse 2011/278/EU ugyldig og strider den mod artikel 290 TEUF og artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang dens artikel 15, stk. 3, ændrer artikel 10a, stk. 5, litra a) og b), i direktiv 2003/87/EF således, at den erstatter henvisningen til »anlæg, der ikke er omfattet af stk. 3« med en henvisning til »anlæg, som ikke er elektricitetsgeneratorer«?
- 5) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 23, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang denne afgørelse ikke blev truffet på grundlag af forskriftsproceduren med kontrol, som er fastsat i artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF og artikel 12 i forordning nr. 182/2011/EU?
- 6) Skal artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder forstås således, den udelukker tilbageholdelse af gratistildeling baseret på en uretmæssig beregning af en tværsektoriel korrektionsfaktor?
- 7) Skal artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF i sig selv og/eller sammenholdt med artikel 15, stk. 3, i afgørelse 2011/278/EU forstås således, at den udelukker anvendelsen af en national lovbestemmelse, som fastsætter anvendelsen af en uretmæssigt beregnet ensartet tværsektoriel korrektionsfaktor, således som den er fastlagt i artikel 4 i afgørelse 2013/448/EU og i bilag II til denne, på gratistildeling i en medlemsstat?
- 8) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2008, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2008 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2008?
- 9) Er afgørelse 2013/448/EU ugyldig og strider den mod artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, i det omfang den kun omfatter emissioner fra anlæg, der indgik i fællesskabsordningen fra 2013, således at den udelukker de emissioner, der er forbundet med aktiviteter, som indgik i fællesskabsordningen fra 2013 (i det ændrede bilag I til direktiv 2003/87/EF), hvis disse aktiviteter fandt sted i anlæg, som allerede indgik i fællesskabsordningen før 2013?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse af 5.9.2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61 (EFT L 275, s. 32).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 8. maj 2014
— Eurogate Distribution GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Sag C-226/14)

(2014/C 303/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurogate Distribution GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Præjudicielle spørgsmål

- Spørgsmål 1: Er det i strid med bestemmelserne i direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ at opkræve omsætningsafgift ved indførsel af goder, der er blevet genudført som ikke-fællesskabsvarer, men for hvilke der er opstået toldskyld som følge af manglende opfyldelse af en forpligtelse i henhold til toldkodeksens artikel 204⁽²⁾, i den foreliggende sag en ikke-rettidig opfyldelse af forpligtelsen til at bogføre fraførslen af varerne fra et toldoplag i det til dette formål foreskrevne lagerregnskab senest på tidspunktet for fraførslen?

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

- Spørgsmål 2: Kræver bestemmelserne i direktiv 77/388/EØF, at der i sådanne tilfælde skal opkræves omsætningsafgift ved indførsel af goder, eller har medlemsstaterne i denne forbindelse et spillerum?

og

- Spørgsmål 3: Skal en indehaver af et toldoplag, som på grundlag af et tjenesteydelsesforhold oplagrer et gode fra et tredjeland i sit toldoplag, uden at kunne råde over dette gode, betale den merværdiafgift for indførsel, der er opstået som følge af den pågældendes manglende opfyldelse af en forpligtelse i henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit, i direktiv 77/388/EØF, sammenholdt med toldkodeksens artikel 204, stk. 1, selv om godet ikke anvendes i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra a)?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 12. maj 2014
— DHL Hub Leipzig GmbH mod Hauptzollamt Braunschweig**

(Sag C-228/14)

(2014/C 303/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DHL Hub Leipzig GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Braunschweig

Præjudicielt spørgsmål

- Anses merværdiafgift ved indførsel for varer, som er blevet genudført som ikke-fællesskabsvarer under toldtilsyn, men for hvilke der som følge af en tilsidesættelse af en forpligtelse i henhold til toldkodeksens artikel 204⁽¹⁾ — i det foreliggende tilfælde undladelse af rettidigt at afslutte proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse ved frembydelse for det kompetente toldsted før indførsel i et tredjeland — er opstået toldskyld, for ikke-skyldig efter lovgivningen som omhandlet i toldkodeksens artikel 236, stk. 1, sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF⁽²⁾, i det mindste når den, som den tilsidesatte forpligtelse påhvilede, anses for debitor, uden at den pågældende var berettiget til at disponere over varerne?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, p.1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EFT L 347, p.1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeitsgericht Verden (Tyskland) den 12. maj 2014
— Ender Balkaya mod Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH**

(Sag C-229/14)

(2014/C 303/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Verden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ender Balkaya

Sagsøgt: Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den relevante EU-ret, navnlig artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for nationale lovbestemmelser eller national praksis, hvorefter et medlem af et kapital-selskabs styrelseskomité ikke medregnes ved beregningen af personale i henhold til den nævnte bestemmelse, selv om det pågældende medlem udfører sin virksomhed efter anvisninger fra og under tilsyn af et andet organ i dette selskab, for denne virksomhed modtager et vederlag og ikke selv ejer anparten i selskabet?
- 2) Skal den relevante EU-ret, navnlig artikel 1, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende kollektive afskedigelser, fortolkes således, at den ufravigeligt kræver, at også de personer, der i praksis deltager i arbejdet, uden vederlag fra arbejdsgiveren, men med økonomisk støtte fra og anerkendt af de offentlige myndigheder, der har ansvaret for arbejdsfremmende foranstaltninger, for at erhverve eller udbygge kundskaber eller som led i en erhvervsuddannelse (»praktikant«), skal medregnes som arbejdstagere ved beregningen af personale, eller er det op til medlemsstaterne at fastsætte national lovgivning eller praksis i så henseende?

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den
16. maj 2014 — Roman Bukovansky mod Finanzamt Lörrach**

(Sag C-241/14)

(2014/C 303/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Roman Bukovansky

Sagsøgt: Finanzamt Lörrach

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer⁽¹⁾ af 21. juni 1999 (BGBl. II 2001, s. 810 ff.), som af Forbundsdagen den 2. september 2001 blev vedtaget som lov (BGBl. II 2001, s. 810), og som trådte i kraft den 1. juni 2002, herunder navnlig aftalens præambel, artikel 1, 2, 21, samt artikel 7 og 9 i aftalens bilag I, fortolkes således, at den ikke tillader, at en arbejdstager, der er flyttet fra Tyskland til Schweiz, som ikke har schweizisk statsborgerskab, og som efter flytningen til Schweiz betragtes som en såkaldt omvendt grænsearbejder som omhandlet artikel 15a, stk. 1, i DBO-Schweiz 1971/2002, undergives tysk beskatning efter artikel 4, stk. 4, DBO-Schweiz, sammenholdt med artikel 15a, stk. 1, fjerde punktum, i DBO-Schweiz 1971/2002?

⁽¹⁾ EFT L 114, s. 6.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mannheim (Tyskland) den 19. maj 2014 — Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH mod Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel og Gerhard Vogel

(Sag C-242/14)

(2014/C 303/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Mannheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Sagsøgt: Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel og Gerhard Vogel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en landbruger, som har benyttet formeringsmateriale af en beskyttet sort, der er tilvejebragt ved dyrkning, uden at have indgået kontraktlig aftale herom med indehaveren af sortsbeskyttelsen, forpligtet til at betale et rimeligt vederlag i henhold til artikel 94, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94⁽¹⁾ af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse og — hvis den pågældende har handlet forsætligt eller uagtsomt — at betale erstatning for en yderligere opstået skade som følge af krænkelsen af sortsbeskyttelsen i henhold til forordningens artikel 94, stk. 2, hvis han på tidspunktet for den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken endnu ikke har opfyldt de forpligtelser til at betale et rimeligt vederlag (dyrkningsvederlag), som påhviler ham i henhold til denne forordnings artikel 14, stk. 3, fjerde led, jf. artikel 5 ff. i Kommissionens forordning (EF) nr. 1768/95⁽²⁾ af 24. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende landbrugsundtagelsen i artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse?
- 2) Hvis det første spørgsmål skal besvares således, at landbrugeren også kan opfylde sin forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen efter den faktiske anvendelse af høstudbyttet med henblik på formering på marken: Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at de fastsætter en frist, inden for hvilken landbrugeren, som har anvendt formeringsmateriale tilvejebragt ved dyrkning af en beskyttet sort, skal opfylde den ham påhvilende forpligtelse til at betale et rimeligt vederlag for dyrkningen, for at dyrkningen i henhold til artikel 94, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94 jf. artikel 14 i samme forordning kan betragtes som »berettiget«?

⁽¹⁾ EFT L 227, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 173, s. 14.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 21. maj 2014 —
Thomas Cook Belgium NV mod Thurner Hotel GmbH**

(Sag C-245/14)

(2014/C 303/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Cook Belgium NV

Sagsøgt: Thurner Hotel GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (herefter »forordning nr. 1896/2006«) ⁽¹⁾ fortolkes således, at skyldneren også har ret til at anmode om domstolsprøvelse af det europæiske betalingspåkrav i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006, såfremt betalingspåkravet ganske vist er blevet forkyndt for skyldneren på gyldig vis, men denne som følge af oplysningerne om kompetence i anmodningsformularen blev udstedt af en ret, som ikke havde kompetence hertil?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Foreligger der allerede ekstraordinære omstændigheder i henhold til artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1896/2006 om betalingspåkravsprocedure, som beskrevet i 25. betragtning til EU-Kommissionens meddelelse 2004/0055 af 7. februar 2006, såfremt det europæiske betalingspåkrav blev udstedt på grundlag af oplysninger i anmodningsformularen, der efterfølgende kan vise sig at være urigtige, navnlig når spørgsmålet, om retten har kompetence, afhænger heraf?

⁽¹⁾ EUT L 399, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság
(Ungarn) den 26. maj 2014 — Balázs György mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális
Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Sag C-251/14)

(2014/C 303/14)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kecskeméti Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Balázs György

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF⁽¹⁾ af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF fortolkes således, at der, ud over de kvalitetskrav, som er fastsat i den nationale lovgivning, der er vedtaget på grundlag af dette direktiv, ikke i medfør af anden national lovgivning kan pålægges leverandører af brændstof supplerende kvalitetskrav i forhold til direktivets bestemmelser, som er fastsat i en national standard?
- 2) Skal artikel 1, nr. 6) og 11), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF⁽²⁾ af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter [samt forskrifter for informationssamfundets tjenester] fortolkes således, at hvis en teknisk forskrift (i den foreliggende sag en ministeriel bekendtgørelse udstedt i medfør af en lovbestemt bemyndigelse) er i kraft, kan anvendelsen af en national standard, som er vedtaget inden for samme område, kun være frivillig, dvs. at loven ikke kan foreskrive, at anvendelsen heraf er obligatorisk?
- 3) Opfyldes kriteriet om, at den nationale standard skal være offentligt tilgængelig, som er fastsat i [artikel 1,] nr. 6), i direktiv 98/34/EF, af en standard, som på det tidspunkt, hvor den ifølge den administrative myndighed skulle have fundet anvendelse, ikke var tilgængelig på det nationale sprog?

⁽¹⁾ EFT L 350, s. 58.

⁽²⁾ EFT L 204, s. 37.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 27. maj 2014 — Robert Michal Chmielewski mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-
alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága**

(Sag C-255/14)

(2014/C 303/15)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Robert Michal Chmielewski

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Overholder størrelsen af den bøde, der pålægges i medfør af § 5/A i lov nr. XLVIII af 2007 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005⁽¹⁾ af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet (herefter »den nationale gennemførelseslov«), kravet i nævnte forordnings artikel 9, stk. 1, hvorefter de sanktioner, som fastsættes i national ret, skal være effektive, have afskrækkende virkning og samtidig stå i et rimeligt forhold til den overtrædelse, der er begået, og det formål, der skal opnås?

- 2) Er § 5/A i den nationale gennemførelseslov ikke i strid med forbuddet mod skjulte begrænsninger af den frie bevægelighed for kapital som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Union og i artikel 65, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, når henses til størrelsen af de bøder, som bestemmelsen fastsætter?

⁽¹⁾ EUT L 309, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugal) den 28. maj 2014 — Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA mod Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sag C-256/14)

(2014/C 303/16)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lisboa GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for, at der beregnes moms, når en privat virksomhed, der stiller infrastruktur til naturgasdistribution til rådighed, uden tillæg af noget yderligere beløb overvælter de beløb, der svarer til den afgift for brug af jordbunden (Taxas de Ocupação do Subsolo), som er betalt til de kommuner, i hvilke de rørledninger, der indgår i denne infrastruktur, befinder sig, på en virksomhed, som erhverver den førstnævnte virksomheds tjenesteydelser?
- 2) Når de lokale administrative myndigheder opkræver afgiften for brug af jordbunden under udøvelse af deres myndighedsbeføjelser uden at beregne moms, er EU-retten da til hinder for, at der beregnes moms, når de beløb, der svarer til den nævnte afgift, som er blevet betalt af en privat virksomhed, der stiller infrastruktur til naturgasdistribution til rådighed, overvæltes på en virksomhed, som erhverver den førstnævnte virksomheds tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 28. maj 2014 — C. van der Lans mod Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Sag C-257/14)

(2014/C 303/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C. van der Lans

Sagsøgt: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvorledes skal begrebet begivenhed i 14. betragtning til [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91] fortolkes?
- 2) Usædvanlige omstændigheder som omhandlet i nævnte 14. betragtning er ikke, henset til Wallentin-dommens⁽²⁾ præmis 22, sammenfaldende med de hændelser, der er anført som eksempler i opregningen i 14. betragtningens andet punktum, og som Domstolen i præmis 22 har betegnet som begivenheder. Er det korrekt, at de begivenheder, der omhandles i førnævnte præmis 22, ikke er de samme som den i 14. betragtning omhandlede begivenhed?
- 3) Hvad sigtes der til med begrebet usædvanlige omstændigheder ved begivenheden »uforudsete sikkerhedsproblemer« som omhandlet i den ovenfor nævnte 14. betragtning, idet uforudsete sikkerhedsproblemer i henhold til Wallentin-dommens præmis 23 ikke i sig selv kan udgøre usædvanlige omstændigheder, men, som det udtales i præmis 22, alene kan føre til, at de opstår?
- 4) Ifølge Wallentin-dommens præmis 23 kan en teknisk fejl anses for at udgøre et »uforudset sikkerhedsproblem«, og den er således en »begivenhed« som omhandlet i Wallentin-dommens præmis 22. Ifølge Wallentin-dommens præmis 23 kan omstændighederne ved denne begivenhed imidlertid kun kvalificeres som usædvanlige, hvis de vedrører en begivenhed, som ikke er et led i det berørte luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse og ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol på grund af fejlens karakter eller oprindelse. Ifølge præmis 24 må det anses for at udgøre et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse at løse et teknisk problem, som skyldes manglende vedligeholdelse af et luftfartøj. Ifølge Wallentin-dommens præmis 25 kan sådanne tekniske fejl derfor ikke i sig selv udgøre usædvanlige omstændigheder. Det synes at fremgå af disse præmisser, at en teknisk fejl, som tilhører kategorien »uforudsete sikkerhedsproblemer«, også kan være en begivenhed ved usædvanlige omstændigheder og selv kan udgøre en usædvanlig omstændighed. Hvorledes skal Wallentin-dommens præmis 22 til 25 fortolkes, for at denne tilsyneladende uforenlighed kan ophæves?
- 5) Ordene »et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse« fortolkes i domme fra de lavere retsinstanser regelmæssigt som »i forbindelse med luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse« — hvilket i øvrigt er en fortolkning, der passer inden for rammerne af det nederlandske ord »inherent« [] (ikke dommens autentiske tekst) — hvorfor eksempelvis sammenstød med fugle eller askeskyer ikke kan betragtes som en begivenhed som omhandlet i Wallentin-dommens præmis 23. I andre domme lægges der vægt på ordene »og ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol på grund af fejlens karakter eller oprindelse« ligeledes som omhandlet i Wallentin-dommens præmis 23. Skal ordene »et led i« fortolkes således, at kun begivenheder, som ligger inden for luftfartsselskabets faktiske kontrol, omfattes af dette begreb?
- 6) Hvilken betydning skal der tillægges Wallentin-dommens præmis 26, eller hvorledes skal denne præmis fortolkes i lyset af Domstolens besvarelse af spørgsmål 4 og 5?
- 7) a. Hvis spørgsmål 6 besvares således, at tekniske fejl, som må henregnes til kategorien uforudsete sikkerhedsproblemer, udgør usædvanlige omstændigheder, der vil kunne gældende i henhold til forordningens artikel 5, stk. 3, hvis de skyldes en begivenhed, som ikke er et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse, og som ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol, betyder dette da, at en teknisk fejl, der opstår pludseligt, og ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse og heller ikke er blevet opdaget under et fast eftersyn (de nævnte A-D checks og den ovenfor under de faktiske omstændigheder nævnte Daily Control), kan udgøre eller netop ikke udgøre en usædvanlig omstændighed — forudsat at den ikke kunne opdages under et af de faste eftersyn — idet der således ikke kan antages at foreligge en begivenhed som omhandlet i præmis 26, og det derfor ikke kan afgøres, om denne er et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse og således ligger uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol?

- b. Hvis spørgsmål 6 besvares således, at tekniske fejl, som må henregnes til kategorien uforudsete sikkerhedsproblemer, udgør begivenheder som omhandlet i præmis 22, og den tekniske fejl er opstået pludseligt og ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse og heller ikke er blevet opdaget under et fast eftersyn (de nævnte A-D checks og den ovenfor under de faktiske omstændigheder nævnte Daily Control), er denne fejl da et led i luftfartsselskabets sædvanlige aktivitetsudøvelse, og ligger den inden for eller netop uden for luftfartsselskabets faktiske kontrol som omhandlet i den ovenfor nævnte præmis 26?
- c. Hvis spørgsmål 6 besvares således, at tekniske fejl, som tilhører kategorien uforudsete sikkerhedsproblemer, udgør begivenheder som omhandlet i præmis 22, og den tekniske fejl er opstået pludseligt og ikke kan tilskrives mangelfuld vedligeholdelse og heller ikke er blevet opdaget under et fast eftersyn (de nævnte A-D checks og den ovenfor under de faktiske omstændigheder nævnte Daily Control), hvilke omstændigheder skal da optræde ved det tekniske problem, og hvornår må disse omstændigheder betragtes som usædvanlige, således at de kan gøres gældende i henhold til forordningens artikel 5, stk. 3?
- 8) Et luftfartsselskab kan kun gøre usædvanlige omstændigheder gældende, hvis det kan godtgøre, at aflysningen/forsinkelsen skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet. Er det korrekt at konkludere, at alle de forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, sigter til at undgå, at der opstår usædvanlige omstændigheder og ikke til forholdsregler, der træffes for at holde forsinkelsen inden for den i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. iii, i forordning nr. 261/2004, jf. præmis 57-61 i Sturgeon-dommen (sag C-402/07) ⁽³⁾, nævnte frist på tre timer?
- 9) I princippet må der antages at findes to slags forholdsregler til at begrænse en forsinkelse som følge af tekniske fejl til højst 3 timer, nemlig på den ene side førelse af et reservedelslager på forskellige lokaliteter over hele verden, altså ikke alene i luftfartsselskabets hjemmelufthavn, og på den anden side ombooking af passagererne fra den forsinkede flyafgang. Skal luftfartsselskaberne ved fastsættelsen af omfanget af de lagre, de vil føre, og på hvilke lokaliteter dette skal være, gå ud fra, hvad der er almindeligt inden for luftfarten, også hos de luftfartsselskaber, der kun delvist falder under forordningens anvendelsesområde?
- 10) Skal en ret ved besvarelsen af spørgsmålet, om der er truffet alle de forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes for at begrænse en forsinkelse, der er indtrådt som følge af tekniske fejl, der påvirker flyvesikkerheden, tage hensyn til omstændigheder, der forøger følgerne af en forsinkelse, såsom den omstændighed, at det luftfartøj, der var ramt af de tekniske fejl, som i denne sag skal lande i flere lufthavne, før det kan returnere til sin hjemmebase, hvorved der kan opstå en akkumulation af tabt tid?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

⁽²⁾ Dom Wallentin-Hermann, C-549/07, EU:C:2008:771.

⁽³⁾ Dom Sturgeon m.fl., forenede sager C-402/07 og C-432/07, EU:C:2009:716.

Appel iværksat den 3. juni 2014 af Debonair Trading Internacional Ld^a til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 3. april 2014 i sag T-356/12, Debonair Trading Internacional Ld^a mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-270/14 P)

(2014/C 303/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Debonair Trading Internacional Ld^a (ved barrister T. Alkin)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Domskonklusionens punkt 2, hvorved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) blev frifundet, ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på en fornyet prøvelse på grundlag af gældende ret.
- Indstævnte tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt i sagen for Retten og for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort et enkelt anbringende gældende, nemlig tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), EF-varemærkeforordningen ⁽¹⁾. Appellanten har nærmere bestemt anført, at Retten fejlagtigt begrænsede betingelserne for, hvornår risiko for forveksling kan opstå mellem en »familie« af varemærker og et senere varemærke. Subsidiært har appellanten anført, at Retten ikke foretog en helhedsvurdering af risikoen for forveksling, der tog hensyn til alle relevante faktorer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid (Spanien) den 5. juni 2014 — Banco de Santander S.A.

(Sag C-274/14)

(2014/C 303/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Económico Administrativo Central de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco de Santander S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, stk. 2, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF ⁽¹⁾ af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiell goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder C 45/07 fortolkes således, at den deri anerkendte berettigede forventning i den deri fastsatte form også finder anvendelse på muligheden for skattemæssige afskrivning af finansiell goodwill i henhold til artikel 12, stk. 5, i TRLIS, i forbindelse med indirekte erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder gennemført ved en direkte erhvervelse af et udenlandsk holdingselskab?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende spørges, om afgørelse K(2013) 4399 endelig af 17. juli 2013 i sagen vedrørende statsstøtte nr. SA.35550 (13/C) (ex 13/NN, ex 12/CP) — skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder, hvorved Kommissionen besluttede at indlede proceduren fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF, som følge af en tilsidesættelse af både artikel 108 TEUF og Rådets forordning (EF) nr. 659/1999⁽²⁾ af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (nu artikel 108 TEUF), er ugyldig?»

⁽¹⁾ EUT 2011 L 7, s. 48.

⁽²⁾ EFT L 83, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — Gmina Wrocław mod Minister Finansów

(Sag C-276/14)

(2014/C 303/20)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Wrocław

Sagsøgt: Minister Finansów

Præjudicielt spørgsmål

Kan en organisatorisk enhed under en kommune (der er en lokal myndighed i Polen) i lyset af artikel 4, stk. 2, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, anses for momspligtig, hvis den udøver andre former for virksomhed end dem, der påhviler den i dens egenskab af offentlig myndighed som omhandlet i artikel 13 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, selv om den ikke opfylder betingelsen om selvstændighed (uafhængighed) i henhold til dette direktivs artikel 9, stk. 1?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 5. juni 2014 — PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j. mod Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sag C-277/14)

(2014/C 303/21)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PPUH Stehcemp Florian Stefanek, Janina Stefanek, Jarosław Stefanek sp. j.

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 2, nr. 1), artikel 4, stk. 1, og 2, artikel 5, stk. 1, samt artikel 10, stk. 1 og 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ (herefter: »sjette direktiv«) fortolkes således, at det i forbindelse med en transaktion, som fandt sted under omstændigheder som dem, der er tale om i den for den nationale ret verserende sag, i hvilken hverken den afgiftspligtige eller skattemyndighederne kan fastslå identiteten af den faktiske leverandør af en vare, drejer sig om levering af varer?

- 2) Hvis første spørgsmål besvares bekræftende: Skal sjette direktivs artikel 17, stk. 2, litra a), artikel 18, stk. 1, litra a), samt artikel 22, stk. 3, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter — under omstændigheder som dem, der er tale om i den for den nationale ret verserende sag — den afgiftspligtige ikke kan fradrage afgiften, fordi fakturaen er udstedt af en person, som ikke er den faktiske leverandør af varen, og det ikke er muligt at fastslå den faktiske leverandørs identitet, og at forpligte ham til at betale afgiften eller at sætte navn på den person, der som udsteder af fakturaen er forpligtet hertil på grundlag af sjette direktivs artikel 21, stk. 1, litra c)?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Alba Iulia (Rumænien) den 6. juni 2014 — SC Enterprise Focused Solutions SRL mod Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

(Sag C-278/14)

(2014/C 303/22)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Alba Iulia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Enterprise Focused Solutions SRL

Sagsøgt: Spitalul Județean de Urgență Alba Iulia

Præjudicielt spørgsmål

Kan artikel 23, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 ⁽¹⁾ fortolkes således, at egenskaberne i det tilbudte tilsvarende produkt — når den ordregivende myndighed definerer de tekniske specifikationer vedrørende det produkt, som udgør kontraktens genstand, med henvisning til et bestemt mærke — kun må referere til de tekniske specifikationer vedrørende produkter, som stadig fremstilles, eller kan de også referere til produkter, som findes på markedet, men hvis fremstilling er ophørt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 134, s. 114).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Hannover (Tyskland) den 6. juni 2014
— Catharina Smets og Franciscus Vereijken mod TUIfly GmbH**

(Sag C-279/14)

(2014/C 303/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Catharina Smets og Franciscus Vereijken

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal forordning nr. 261/2004⁽¹⁾ under hensyntagen til 15. betragtning til denne fortolkes således, at det forhold, at der indtræder en usædvanlig omstændighed, som medfører, at luftfartsselskabet efter dens indtrædelse bevidst omdirigerer fly og først indhenter de flyvninger, der blev ramt umiddelbart før den usædvanlige omstændighed, kan begrunde en forsinkelse som omhandlet i forordningens artikel 5 og fritage luftfartsselskabet for dets kompensationsforpligtelse i henhold til artikel 5, stk. 1, litra c), i forordning nr. 261/2004 over for en passager, hvis flyrejse først blev gennemført, efter at de nævnte omstændigheder kunne afhjælpes og alle flyvningerne indhentes?
- 2) Skal artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 i den forbindelse fortolkes således, at et luftfartsselskab, som udfører flyvninger i flyvecyklus, har foretaget alle rimelige foranstaltninger og dermed er fritaget for sin kompensationspligt, når det transporterer passagerer, hvis fly direkte på grund af en usædvanlig omstændighed allerede er betydelig forsinkede, forud for andre med fly, som egentlig var sat ind andre steder i cyklussen?
- 3) Skal det ud fra 15. betragtning til forordningen lægges til grund, at der kun skal antages at foreligge usædvanlige omstændigheder i relation til det fly, der direkte er ramt af en strejke, som en eller flere afgangene med dette fly kan være berørt af, eller udvides kredsene til at omfatte flere fly?
- 4) Må luftfartsselskabet inden for rammerne af rimelige foranstaltninger i henhold til artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 261/2004 indsætte ikke-berørte fly for at minimere følgerne af strejken for de direkte berørte passagerer og dermed fordele følgerne af en strejke på flere fly og passagerer?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai Törvényeszk (Ungarn) den 11. juni 2014 —
Eurospeed Ltd mod Szegedi Törvényeszk**

(Sag C-287/14)

(2014/C 303/24)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Törvényeszk

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eurospeed Ltd

Sagsøgt: Szegedi Törvényszék

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udelukker den omstændighed, at det er medlemsstaten, der er ansvarlig for erstatning af den skade, der følger af en tilsidesættelse af EU-retten, at der i forbindelse med afgørelsen af en erstatningssag på dette grundlag, ligeledes gøres et ansvar gældende i henhold til reglerne vedrørende dette ansvar over for det statslige organ, der rent faktisk har begået overtrædelsen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006 ⁽¹⁾ da til hinder for, at medlemsstaten vedtager bestemmelser i national ret, hvorefter en sanktion i tilfælde af overtrædelse af de forpligtelser, der er fastsat i den nævnte forordning, kan pålægges chaufføren af det køretøj, der forårsagede den pågældende overtrædelse, enten i fællesskab med transportfirmaet eller i stedet for dette?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, er da en afgørelse truffet af en national forvaltningsdomstol, der i stedet for artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 561/2006, baserer sig på intern ret, der er i strid med den nævnte bestemmelse, at anse for en åbenbar tilsidesætter EU-retten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Timiș (Rumænien) den 12. juni 2014 —
Silvia Ciup mod Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală
Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara**

(Sag C-288/14)

(2014/C 303/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Timiș

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Silvia Ciup

Sagsøgt: Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara

Præjudicielt spørgsmål

Kan principperne om ækvivalens og effektivitet i forhold til klagemulighederne ved tilsidesættelser af EU-retten, som fastlagt i Domstolens praksis, samt den ved artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikrede ejendomsret fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter der indføres afdragsordning over fem år med hensyn til tilbagebetaling af afgifter, der er opkrævet i strid med fællesskabsretten, med tillæg af renter, hvor denne tilbagebetaling fastsættes ved domme, som bliver eksigible inden den 31. december 2015?

Appel iværksat den 12. juni 2014 af Faci SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 20. marts 2014 i sag T-46/10, Faci SpA mod Europa-Kommissionen

(Sag C-291/14 P)

(2014/C 303/26)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Faci SpA (ved advokaterne S. Piccardo og S. Crosby)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 20. marts 2014 i sag T-46/10 ophæves.
- Subsidiært annulleres den bøde, som blev pålagt appellanten, eller den nedsættes væsentligt.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- Rådet tilpligtes under alle omstændigheder at betales appellantens omkostninger i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 20. marts 2014 i sag T-46/10. I dommen frifandt Retten Kommissionen i et af appellanten den 28. januar 2010 anlagte annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2009) 8682 endelig af 11. november 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38 589 — Varmestabilisatorer) ⁽¹⁾.

Appellanten har fremsat to anbringender:

Med det første appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl, idet den ikke undersøgte overtrædelsens grovhed efter november 1996 med henvisning til ændringen i kartellets karakter og dermed undlod at tage hensyn til alle de relevante forhold i forbindelse med beregningen af den bøde, som appellanten blev pålagt, og således tilsidesatte punkt 20 i retningslinjerne for beregningen af bøder af 2006 og/eller artikel 23 i forordning nr. 1/2003 ⁽²⁾ og artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Med det andet appelanbringende har appellanten gjort gældende, at Retten undlod at gennemføre en effektiv og tilbundsående domstolsprøvelse af beslutningen, idet den uden at undersøge de faktiske omstændigheder fastslog, at appellanten havde opført sig ligesom de øvrige implicerede virksomheder, bortset fra, at appellantens gennemførelse var mindre streng, og idet den uden at foretage nogen vurdering afviste, at årsagen til den ulovlige konkurrencefordrejning til skade for appellanten var anvendelsen af punkt 35 i retningslinjerne for beregningen af bøder på konkurrenten, Bärlocher.

⁽¹⁾ EUT C 307 af 12.11.2010, s. 9.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. 12. 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, 4.1.2003, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 13. juni 2014 —
Gebhart Hiebler mod Walter Schlagbauer**

(Sag C-293/14)

(2014/C 303/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant: Gebhart Hiebler

Revisionsindstævnt: Walter Schlagbauer

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er skorstensfejeres samlede erhvervsvirksomhed i henhold til artikel 2, stk. 2, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked ⁽¹⁾ udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, eftersom skorstensfejere også varetager opgaver inden for brandvæsnet (brandinspektion, sagkyndige erklæringer i forbindelse med byggeri osv.)?

Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

- 2) Er en ordning i national ret, hvorefter en skorstensfejers næringsbrev i princippet er begrænset til et bestemt »fejeområde«, forenelig med artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, i direktiv 2006/123?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. juni 2014 —
DOW Benelux m.fl. mod Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu**

(Sag C-295/14)

(2014/C 303/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: DOW Benelux BV, Esso Nederland BV, ExxonMobil Chemical Holland BV, Kuwait Petroleum Europoort BV, Rütgers Resins BV, Koppers Netherlands BV, Yara Sluiskil BV, BP Raffinaderij Rotterdam BV, Zeeland Refinery NV, ESD-SIC BV, DSM Delft Permit BV, SABIC Innovative Plastics BV, Shell Nederland Raffinaderij BV, Shell Nederland Chemie BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Industrial Chemicals BV, Emerald Kalama Chemical BV, Nedmag Industries Mining & Manufacturing Holding BV, Rosier Nederland BV, Nederlandse Aardolie Maatschappij BV, Tata Steel IJmuiden BV, Chemelot Site Permit BV, Eska Graphic Board BV og Koch HC Partnership BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 263, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at driftsledere af anlæg, som fra 2013 var omfattet af bestemmelserne om handel med emissioner i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32), bortset fra driftsledere af anlæg som omhandlet i direktivets artikel 10a, stk. 3, og nytilkomne erhvervsdrivende, utvivlsomt kunne have anlagt sag ved Retten med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 240, s. 27), for så vidt den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor blev fastsat herved?
- 2) Er afgørelse 2013/448/EU, for så vidt den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor blev fastsat herved, ugyldig derved, at afgørelsen ikke blev truffet i henhold til den i artikel 10a, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF omhandlede forskriftsprocedure med kontrol?
- 3) Er artikel 15 i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27. april 2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1) i strid med artikel 10a, stk. 5, i direktiv 2003/87/EF, fordi førstnævnte artikel er til hinder for, at der ved fastsættelsen af den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor tages hensyn til emissioner fra elektricitetsgeneratorene? I bekræftende fald, hvilke følger har denne modstrid for afgørelse 2013/448/EU?
- 4) Er afgørelse 2013/448/EU, for så vidt den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor blev fastsat herved, ugyldig derved, at afgørelsen også støttes på data, der er meddelt til gennemførelse af artikel 9a, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF, uden at de i dette stykke omhandlede bestemmelser var vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1?
- 5) Er afgørelse 2013/448/EU, for så vidt den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor blev fastsat herved, i strid med særligt artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾ derved, at mængden af emissioner og emissionskvoter, der var bestemmende for fastsættelsen af korrektionsfaktoren, kun delvist er anført i afgørelsen?
- 6) Er afgørelse 2013/448/EU for så vidt den ensartede tværsektorielle korrektionsfaktor blev fastsat herved, i strid med særligt artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller med artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at denne korrektionsfaktor blev fastsat på grundlag af oplysninger, som driftslederne af de af emissionshandelen berørte anlæg, ikke kunne erhverve kendskab til?

⁽¹⁾ EFT C 364, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 17. juni 2014 —
Dr. Rüdiger Hobohm mod Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar
Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL**

(Sag C-297/14)

(2014/C 303/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dr. Rüdiger Hobohm

Sagsøgte: Benedikt Kampik Ltd & Co. KG, Benedikt Aloysius Kampik og Mar Mediterraneo Werbe- und Vertriebsgesellschaft für Immobilien SL

Præjudicielt spørgsmål

Kan en forbruger i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c), andet alternativ, sammenholdt med artikel 16, stk. 1, andet alternativ, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anlægge sag ved retten på det sted, hvor han har bopæl, mod en medkontrahent, der udøver erhvervmæssig virksomhed i en anden af Den Europæiske Unions medlemsstater, når den aftale, der er genstand for sagen, ganske vist ikke direkte henhører under den del af medkontrahentens erhvervmæssige virksomhed, der er rettet mod forbrugerens bopælsmedlemsstat, men aftalen imidlertid skal sikre, at det tilsigtede økonomiske resultat af en tidligere indgået og allerede afviklet aftale mellem parterne nås, og denne tidligere aftale var omfattet af anvendelsesområdet for de indledningsvist anførte bestemmelser?

⁽¹⁾ EFT 2001 L 12, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 16. juni 2014 — Alain Laurent Brouillard mod Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation og État belge

(Sag C-298/14)

(2014/C 303/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alain Laurent Brouillard

Sagsøgte: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation og État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾ fortolkes således, at de finder anvendelse i en situation, hvor en belgisk statsborger, der er bosat i Belgien, og som ikke har udøvet erhvervmæssig virksomhed i en anden medlemsstat, til støtte for sin ansøgning om at få adgang til en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation i Belgien påberåber sig et eksamensbevis, der er udstedt af et fransk universitet, nemlig en erhvervsfaglig mastergrad inden for privatret, økonomi og forvaltning med speciale som jurist-lingvistudstedt den 22. november 2010 af Poitiers universitet?
- 2) Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation i Belgien, hvis besættelse ifølge artikel 259k i code judiciaire er betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad, anses for et lovreguleret erhverv som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2005/36 af 7. september 2005?

- 3) Skal stillingen som referendar ved Cour de cassation, der indebærer varetagelsen af opgaver som fastsat i artikel 135a i code judiciaire, anses som en ansættelse i den offentlige administration som omhandlet i artikel 45, stk. 4, TEUF, med den virkning, at artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ikke finder anvendelse i henhold til artikel 45, stk. 4?
- 4) Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at de er til hinder for, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation, gør adgangen til deltagelse i udvælgelsesprøven betinget af, at den pågældende har erhvervet en juridisk doktor- eller kandidatgrad ved et belgisk universitet, eller af, at det franske fællesskab [org. s. 17], der er kompetent inden for uddannelsesområdet, har anerkendt, at den mastergrad, som sagsøgeren har erhvervet ved Poitiers universitet i Frankrig, kan ligestilles med en juridisk doktor-, kandidat- eller mastergrad, der er erhvervet ved et belgisk universitet?
- 5) Såfremt artikel 45 og 49 TEUF samt direktiv 2005/36 af 7. september 2005 finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, skal disse bestemmelser da fortolkes således, at udvælgelseskomitéen for den udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på at ansætte referendarer ved Cour de cassation, har pligt til at sammenligne de kvalifikationer, som sagsøgeren har opnået på grundlag af sine eksamensbeviser samt hans erhvervs erfaring, med de kvalifikationer, der opnås som følge af erhvervelsen af en juridisk doktor- eller kandidatgrad udstedt af et belgisk universitet, og i givet fald til at pålægge ham en udligningsforanstaltning som omhandlet i artikel 14 i direktiv 2005/36?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7.9.2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 20. juni 2014 — Imtech Marine Belgium NV mod Radio Hellenic SA

(Sag C-300/14)

(2014/C 303/31)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Imtech Marine Belgium NV

Sagsøgt: Radio Hellenic SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tilsidesættes artikel 288 (konsolideret version) i traktaten af 25. marts 1957 om traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, såfremt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav (¹) ikke anvendes direkte, fordi

— den belgiske lovgiver har undladt at gennemføre denne forordning i belgisk lovgivning, og

— den belgiske lovgiver har undladt — uanset der i belgisk ret er hjemmel til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme og til anke — at indsætte en prøvelsesprocedure i lovgivningen?

- 2) I benægtende fald: I betragtning af, at en (EF) forordning har direkte virkning, hvad skal der forstås ved »prøvelse af retsafgørelsen« i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav? Skal der kun gennemføres en prøvelsesprocedure [udelades] i de tilfælde, hvor stævningen/det indledende processkrift i sagen er blevet forkyndt eller bragt til kundskab på en af de måder, der omhandles i artikel 14, stk. 1, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav, med andre ord uden bevis for modtagelsen? Giver den belgiske lovgivning i kraft af retten til efterfølgende anfægtelse af udeblivelsesdomme i henhold til artikel 1047 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek (»den belgiske retspejelov«) og til anke heraf i henhold til artikel 1050 ff. i Belgisch Gerechtelijk Wetboek ikke tilstrækkeligt med garantier til at opfylde kravene til den »prøvelsesprocedure«, der omhandles i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav?
- 3) Giver artikel 50 i Belgisch Gerechtelijk Wetboek, hvorefter de i artikel 860, stk. 2, artikel 55 og artikel 1048 omhandlede frister kan forlænges i tilfælde af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra den pågældendes side [,] tilstrækkelig beskyttelse i den betydning, der forudsættes i artikel 19, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav?
- 4) Er attesteringen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav en retsafgørelse, der skal nedlægges påstand i det indledende processkrift i sagen? I bekræftende fald: Skal retten da attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument, og skal justitskontoret dokumentere attesteringen?

I benægtende fald: Kan det være et justitskontors opgave at attestere afgørelsen som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument?

- 5) Såfremt attestering som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument ikke er en retsafgørelse, kan en sagsøger — der ikke har nedlagt påstand om et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument i det indledende processkrift i sagen — efterfølgende, efter at afgørelsen er blevet endelig, anmode justitskontoret om at attestere den som europæisk tvangsfuldbyrdsdokument?

(¹) EUT L 143, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 24. juni 2014 — Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mod Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Sag C-301/14)

(2014/C 303/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Sagsøgt: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Procesdeltager:

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er der tale om en dyretransport, der ikke finder sted i forbindelse med økonomisk virksomhed, som omhandlet i artikel 1, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1/2005⁽¹⁾, hvis den pågældende transport gennemføres af en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening og har til formål at formidle herreløse hunde til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som
- a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse,
 - b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?
- 2) Er der tale om en erhvervsdrivende, der inden for Fællesskabet handler med dyr og/eller produkter, som omhandlet i artikel 12 i direktiv 90/425/EØF⁽²⁾, når en almennyttig anerkendt dyrevelfærdsforening bringer herreløse hunde til Tyskland og formidler dem til tredjemand mod et vederlag (»beskyttelsesgebyr«), som
- a) er mindre end foreningens udgifter til dyret, transporten og formidlingen eller netop dækker disse,
 - b) overstiger disse udgifter, men overskuddet anvendes til at finansiere udækkede udgifter til formidling af andre herreløse dyr, udgifter til herreløse dyr eller andre dyrevelfærdsprojekter?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22.12.2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 (EFT L 3, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv af 26.6.1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked (EFT L 224, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 25. juni 2014 — Direktor na Agentsia »Mitnitsi« mod Biovet AD

(Sag C-306/14)

(2014/C 303/33)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Kassationsindstævnt: Biovet AD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvilken betydning har begrebet »fremstillingsproces« i artikel 27, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 92/83 EØF⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, og omfatter dette begreb rengøringen og/eller desinficeringen som processer med henblik på at opnå visse niveauer af renhed, som kræves i henhold til god fremstillingspraksis for lægemidler?

- 2) Åbner artikel 27, stk. 2, litra d), i direktiv 92/83 mulighed for, at der, efter at medlemsstaterne ved lov har fastsat, at alkohol kan fritages for den harmoniserede punktafgift på den betingelse, at alkoholen anvendes i en fremstillingsproces, og det færdige produkt ikke indeholder alkohol, indføres en bestemmelse, hvorefter den alkohol, der anvendes til rengøring, med henblik på anvendelsen af denne fritagelse ikke anses for at indgå i fremstillingsprocessen?
- 3) Er det henset til retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning lovligt, såfremt en fiktion som den i ZADS' artikel 22, stk. 7, fastlagte, der i forbindelse med en fritagelse for punktafgift, som en medlemsstat har indført efter eget skøn, begrænser tilbagebetalingen af afgift på alkohol anvendt som rengøringsmiddel, vedtages med øjeblikkelig virkning (dvs. uden en rimelig periode, hvor de erhvervsdrivende kan omstille deres adfærd)?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ráckevei Járásbíróság (Ungarn) den 1. juli 2014 —
Banif Plus Bank Zrt. mod Lantos Márton og Lantos Mártonné**

(Sag C-312/14)

(2014/C 303/34)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Ráckevei Járásbíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banif Plus Bank Zrt.

Sagsøgte: Lantos Márton og Lantos Mártonné

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 2) (investeringservice og -aktiviteter), og nr. 17) (finansielle instrumenter), samt bilag I, afsnit C, nr. 4) (valutaterminsforretninger, derivater), i direktiv 2004/39/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at et tilbud til en kunde om en (kurs-)transaktion, som under den juridiske betegnelse af en låneaftale i fremmed valuta består i et kontantkøb på tidspunktet for leveringen og et fremtidigt køb på tidspunktet for tilbagebetalingen, gennemføres ved konvertering til forinter af et beløb registreret i udenlandsk valuta, og indebærer, at kundens lån bliver underlagt kapitalmarkedets virkninger og risici (valutakursrisiko), udgør et finansielt instrument i henhold til disse bestemmelser?
- 2) Skal artikel 4, stk. 1, nr. 6) (handel for egen regning), samt bilag I, afsnit A, nr. 3) (handel for egen regning), i direktiv 2004/39/EF fortolkes således, at gennemførelsen af en handel for egen regning vedrørende det i første spørgsmål beskrevne finansielle instrument udgør en investeringservice eller -aktivitet?
- 3) Skal finansieringsinstituttet foretage den vurdering af hensigtsmæssigheden, som er foreskrevet i direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, når det tages i betragtning, at valutaterminsforretningen — som udgør en investeringservice vedrørende afledte finansielle instrumenter — blev tilbudt som en del af et andet finansielt produkt (nærmere bestemt en låneaftale), og at det afledte instrument i sig selv udgør et komplekst finansielt instrument? Skal direktivets artikel 19, stk. 9, fortolkes således, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, fordi de risici, som kunden påtager sig i forbindelse med henholdsvis lånet og det finansielle instrument er grundlæggende forskellige, og fordi en vurdering af hensigtsmæssigheden dermed er uomgængelig, når handelen omfatter et afledt instrument?

- 4) Giver omgåelsen af direktivets artikel 19, stk. 4 og 5, anledning til at erklære den låneftale, der er indgået mellem banken og kunden, ugyldig?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21.4.2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EFT L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 2. juli 2014
— Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock mod Condor Flugdienst GmbH**

(Sag C-316/14)

(2014/C 303/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Hußock, Ute Hußock, Michelle Hußock og Florian Hußock

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal indgreb fra tredjemænd, der handler på eget ansvar, og som er blevet overdraget opgaver, der henhører under et luftfartsselskabs drift, anses for usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det ved bedømmelsen afgørende, hvem (flyselskabet, lufthavnsoperatøren, osv.) der har bemyndiget tredjemanden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Sag anlagt den 2. juli 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-317/14)

(2014/C 303/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 45 TEUF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 492/2011 af 5. april 2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen ⁽¹⁾ ved at kræve, at kandidater til stillinger ved de lokale myndigheder, der er hjemmehørende i de fransk- eller tysksprogede regioner, hvor det ikke fremgår af kandidaternes eksamensbeviser eller certifikater, at de har gennemført deres studier på det pågældende sprog, opnår et af SELOR udstedt certifikat, efter at have bestået en af dette organ afholdt eksamen, som eneste bevis på sprogkunderskaber for at få adgang til disse stillinger.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kravet om ét enkelt bevis som dokumentation for sprogkunderskaber, der er fastsat i den belgiske lovgivning, som en forudsætning for adgang til ledige stillinger ved de lokale offentlige myndigheder i de fransk- eller tysksprogede regioner for kandidater, hvor det ikke fremgår af deres eksamensbeviser eller certifikater, at de har gennemført deres studier på det pågældende sprog, udgør ulovlig forskelsbehandling i henhold til artikel 45 TEUF og forordning (EU) nr. 492/2011.

⁽¹⁾ EUT L 141, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Ungarn) den 8. juli 2014 — Szemerey Gergely mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
Központi Szerve**

(Sag C-330/14)

(2014/C 303/37)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szemerey Gergely

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal fleksibilitetsprincippet og princippet om mulighed for ændring som omhandlet i 20. [betragtning] til forordning (EF) nr. 796/2004 ⁽¹⁾, 27. betragtning hertil samt 18. 23. og 26. betragtning til forordning (EF) nr. 1122/2009 ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, hvorefter betalingsansøgningen i tilfælde af dyrkning af en sjælden planteart skal vedlægges certifikatet om den sjældne planteart, henset til en administrativ praksis, hvorefter begæringen om certifikatet skulle indgives inden betalingsansøgningen, at certifikatet først kunne vedlægges enkeltansøgningen i perioden fra den 2. til den 15. april 2010, når denne blev indgivet, og lovgivningen ikke tillod afhjælpning af manglen i ansøgningen, som bestod i det manglende certifikat?
- 2) Er denne ordning forenelig med medlemsstatens forpligtelse til ikke at bringe den fælles landbrugspolitikks formål i fare, eller kan man sige, at effektiviteten af udøvelsen af retten til støtte for landbrugere, der dyrker sjældne plantearter, afledt af EU-retten blev umulig eller overdrevent vanskelig og uforudsigelig i 2010 ved lovændringen (ændringen af § 43, stk. 6, i ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikternes bekendtgørelse nr. 61/2009 (af 14. maj), som blev indarbejdet i lovgivningen ved ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikternes bekendtgørelse nr. 31/2010 af 30. marts)?

- 3) Er 57. [betragtning] til forordning (EF) nr. 796/2004 eller 75. [betragtning] til forordning (EF) nr. 1122/2009 og navnlig proportionalitetsprincippet til hinder for en administrativ praksis, der — når der ikke foreligger et certifikat om en sjælden planteart, uden at tage hensyn til hverken forsætligheden, uagtsomheden eller de faktiske omstændigheder — pålægger en sanktion for anmeldelse af for stort et areal i forhold til den samlede ansøgning, når betalingsansøgningen i øvrigt overholder kravene vedrørende det samlede areal, og landbrugeren dyrker den anmeldte planteart på det anmeldte areal?
- 4) Finder fritagelsesgrundene i 67. eller 71. [betragtning] til forordning (EF) nr. 796/2004 eller i 75. [betragtning] til forordning (EF) nr. 1122/2009 anvendelse i det tilfælde, hvor landbrugeren som særlige omstændigheder påberåber sig, at en administrativ praksis er ulovlig og upassende, og søger at godtgøre, at den administrative myndigheds praksis helt eller delvist var årsagen til hans fejl?
- 5) Kan en anmeldelse, der er accepteret i et force majeure-tilfælde indgivet af landbrugeren angående det totale tab af dyrkningen (såning) anses for faktisk korrekte oplysninger i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt 67. [betragtning] i forordning (EF) nr. 796/2004 og 93. [betragtning] i forordning (EF) nr. 1122/2009, som giver landbrugeren dispensation fra ikke at have fremlagt certifikatet vedrørende den sjældne planteart, således at den samlede ansøgningen fritages for sanktionerne?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugs politiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EFT L 141, s. 18).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1122/2009 af 30.11.2009 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 for så vidt angår krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem inden for rammerne af de ordninger for direkte støtte til landbrugere, som er omhandlet i nævnte forordning, og om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår krydsoverensstemmelse inden for rammerne af støtteordningen for vin (EUT L 316, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 8. juli 2014 — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma mod Republikken Slovenien — Ministero delle
Finanze**

(Sag C-331/14)

(2014/C 303/38)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

Sagsøgt: Republikken Slovenien — Ministero delle Finanze

Præjudicielt spørgsmål

Skal sjette direktivs artikel 2, nr. 1), og artikel 4, stk. 1⁽¹⁾, fortolkes således, at det under omstændigheder som de i nærværende sag foreliggende — hvor en person i egenskab af privatperson erhverver nogle grunde uden i den forbindelse at blive faktureret indgående moms, dernæst som selvstændig erhvervsdrivende opfører et indkøbscenter på disse grunde og bogfører blot en del af de grunde, hvorpå den pågældende opfører indkøbscentret, som anlægsaktiver tilhørende dennes virksomhed i henhold til nationale regnskabsregler for derefter at sælge indkøbscentret og alle grundene til bygherren til den opførte bygning — skal lægges til grund, at den pågældende person, allerede fordi denne ikke har bogført nogle grunde som anlægsaktiver tilhørende virksomheden, ikke har inddraget disse grunde i momsordningen og derfor i forbindelse med salget af disse ikke er afgiftspligtig og dermed ikke er pligtig at fakturere og betale udgående moms?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Mons (Belgien) den 9. juli 2014 —
Kongeriget Belgien mod Nathalie De Fruytier**

(Sag C-334/14)

(2014/C 303/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kongeriget Belgien

Sagsøgt: Nathalie De Fruytier

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) og c), i sjette momsdirektiv⁽¹⁾ til hinder for, at transport af prøver og organer med henblik på medicinske analyser eller medicinsk pleje eller behandling, som udføres af en selvstændig tredjemand, hvis ydelser indgår i refusionen fra socialsikringssystemet til klinikker og laboratorier, fritages for moms som værende ydelser i nær tilknytning til ydelser af medicinsk karakter, dvs. ydelser, hvis formål er diagnosticering, behandling og så vidt muligt helbredelse af sygdomme eller lidelser?
- 2) Kan en ydelse i form af transport af prøver og organer med henblik på medicinske analyser eller medicinsk pleje eller behandling, som udføres af en selvstændig tredjemand, hvis ydelser indgår i refusionen fra socialsikringssystemet til klinikker og laboratorier for udførelse af medicinske analyser, blive fritaget for moms i medfør af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) og c), i sjette momsdirektiv?
- 3) Skal begrebet andre lignende behørigt anerkendte institutioner i sjette direktivs artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b), fortolkes således, at det omfatter private selskaber, hvis ydelser består i transport af prøver fra mennesker med henblik på analyser, som er uundværlige for at kunne opfylde behandlingsformål på hospitaler og centre for lægebehandling?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

RET TEN

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 25. juli 2014 — Deza mod ECHA

(Sag T-189/14 R)

(»Særlige rettergangsformer — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter i ECHA's besiddelse, som indeholder informationer indgivet af en virksomhed i forbindelse med dennes ansøgning om tilladelse til brug af et kemisk stof — afgørelse om at give tredjemand aktindsigt i dokumenterne — begæring om udsættelse af gennemførelse — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning«)

(2014/C 303/40)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Dejl)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved A. Iber, M. Heikkilä og T. Zbihlej, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Udsættelse af gennemførelsen af ECHA's afgørelse af 24. januar 2014 vedrørende udbredelse af visse oplysninger, som sagsøgeren har indgivet i forbindelse med proceduren vedrørende ansøgning om tilladelse til brug af det kemiske stof bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP).

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af afgørelse AFA-C-0000004274-77-09/F af 24. januar 2014 fra Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) udsættes, for så vidt som det i henhold til Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter har givet aktindsigt i en version af kemikaliesikkerhedsrapporten og analysen af løsninger til erstatning af stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP), som er mere detaljeret end den version af rapporten, der er forsynet med de overstregninger, der fremgår af begæringen om foreløbige forholdsregler og indeholdt i bilag A.4.5 og A.4.6 til denne begæring med undtagelse dels af informationer vedrørende stoffernes klassificering og etikettering, dels af oplysninger, der specifikt og udelukkende omhandler Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A. og Vinyloop Ferrara S.p.A.
- 2) Det pålægges hermed ECHA at undlade at videregive:
 - Kemikaliesikkerhedsrapporten og analysen af løsninger til erstatning af stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP), der er omhandlet i punkt 1) i nærværende konklusion, i en version, der er mere detaljeret end den, der er defineret i nævnte punkt 1),
 - kemikaliesikkerhedsrapporterne og analyserne af løsninger til erstatning af stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP), der er indgivet af Arkema France, Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn og Vinyloop Ferrara, og som er genstand for ECHA's afgørelser AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F og AFA-C-0000004151-87-08/F af 24. januar 2014, for så vidt som disse dokumenter er identiske med de, der beskyttes i medfør af punkt 1) i nærværende konklusion.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 11. juni 2014 — Wine in Black mod KHIM — Quinta do Noval — Vinhos (Wine in Black)

(Sag T-420/14)

(2014/C 303/41)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Wine in Black GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne A. Bauer og V. Ahmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Quinta do Noval — Vinhos, SA (Pinhão, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1601/2013-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Quinta do Noval — Vinhos, SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Wine in Black GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »Wine in Black« for varer og tjenesteydelser i klasse 33, 35 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 949 071

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Quinta do Noval — Vinhos, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »NOVAL BLACK« for varer i klasse 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Overtrædelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 11. juni 2014 — Viscas mod Kommissionen

(Sag T-422/14)

(2014/C 303/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viscas Corporation (Tokyo, Japan) (ved advokat J.-F. Bellis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den fastslår en overtrædelse, der omfatter perioden fra den 1. oktober 2001 til den 28. januar 2009.

- Den pålagte bøde ophæves eller nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første og andet anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved at konkludere, at sagsøgeren deltog i overtrædelsen i perioden 1. oktober 2001 til 28. januar 2009.
2. Tredje og fjerde anbringende om, at Kommissionens anvendelse af punkt 18 i retningslinjerne for bøder ⁽¹⁾ tilsidesætter proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling, fordi i) den på uforholdsmæssig vis begunstiger europæiske producenter af højspændingsledninger, og ii) den undlader at tage hensyn til væsentlige forskelle for forskellige producenter med hensyn til deres betydning for overtrædelsen.
3. Femte anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved at tilregne sagsøgeren salg foretaget af sagsøgerens aktionærer ved beregningen af den bøde, der skulle pålægges.
4. Sjette anbringende om, at Kommissionen med urette forøgede den del af omsætningens værdi, der skal tages i betragtning på grundlag af parternes samlede markedsandel.
5. Syvende anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved at undlade at foretage en nedsættelse for formildende omstændigheder.
6. Ottende anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at Retten bør udøve sin fulde prøvelsesret og nedsætte bøden væsentligt.

⁽¹⁾ Retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

Sag anlagt den 11. juni 2014 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-424/14)

(2014/C 303/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne O. Brouwer, F. Heringa og J. Wolfhagen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt sagsøgeren i skrivelse af 3. april 2014 med referencen SG.B.4/LR/rc — sg. dsg2.b.4(2014) 1028887 annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på aktindsigt i Kommissionens konsekvensanalyserapport og udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse om adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet vedrørende gennemførelsen af den tredje søjle af Århuskonventionen i EU-retten og medlemsstaternes lovgivning.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører det forhold, at artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse, og at Kommissionen ikke har givet nogen begrundelse. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen har fejlfortolket og med urette henvist til undtagelsen fra retten til aktindsigt i artikel 4, stk. 3, første afsnit, eftersom de begærede dokumenter bør adskilles fra Kommissionens beslutningsproces. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionen ikke har givet nogen begrundelse med hensyn til, hvorfor artikel 4, stk. 3, første afsnit, finder anvendelse.
2. Det andet subsidiære anbringende vedrører en urigtig anvendelse af artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 og en manglende begrundelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om artikel 4, stk. 3, første afsnit, måtte finde anvendelse, har Kommissionen ikke godtgjort, at udlevering af de begærede dokumenter ville skade beslutningsprocessen, og den har ikke givet nogen konkret begrundelse herfor.
3. Det tredje subsidiære anbringende vedrører en urigtig anvendelse af kriteriet om en mere tungtvejende offentlig interesse i artikel 4, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1049/2001 og en manglende begrundelse. Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om artikel 4, stk. 3, første afsnit, måtte finde anvendelse, har Kommissionen ikke anvendt eller fortolket afvejningen af kriteriet om en mere tungtvejende offentlig interesse korrekt, og ikke påvist, at der ikke forelå en tungtvejende offentlig interesse, som talte for en udlevering af de begærede dokumenter. Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse i denne henseende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 11. juni 2014 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-425/14)

(2014/C 303/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne O. Brouwer, F. Heringa og J. Wolfhagen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgtes afgørelse om afslag på sagsøgerens begæring om aktindsigt i dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, som meddelt sagsøgeren i skrivelse af 1. april 2014 med referencen SG.B.4/LR/rc-sg.dsg2.b.4(2014) 1029188 annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på aktindsigt i Kommissionens konsekvensanalyserapport og udtalelsen fra Udvalget for Konsekvensanalyse om revisionen af den EU-retlige ramme for miljøinspektioner og -overvågning på nationalt plan og EU-plan.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet fremsat tre anbringender, som i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-424/14, ClientEarth mod Kommissionen.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — Brugg Kabel og Kabelwerke Brugg mod Kommissionen

(Sag T-441/14)

(2014/C 303/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Brugg Kabel AG (Brugg, Schweiz) og Kabelwerke Brugg AG Holding (Brugg) (ved advokaterne A. Rinne, A. Boos og M. Lichtenegger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, nr. 2), og artikel 2 litra b), og — for så vidt som den vedrører sagsøgerne — artikel 3 i Kommissionens afgørelse af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Power Cables annulleres i henhold til artikel 264, stk. 1, TEUF.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i artikel 2, litra b), i Kommissionens afgørelse af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Power Cables efter Rettens skøn i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003.
- Europa-Kommissionen tilpligtes i medfør af artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement under alle omstændigheder at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført seks anbringender.

1. Første anbringende: en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en retfærdig rettergang, idet der ikke er meddelt aktindsigt, og idet anmodningen om oplysninger og meddelelsen af klagepunkter er affattet på engelsk
 - Sagsøgerne har i denne sammenhæng bl.a. gjort gældende, at Kommissionen ved aktindsigten burde have behandlet udtalelser fra de andre adressater på klagepunktsmeddelelsen på samme måde som andre muligvis diskulperende dokumenter.
 - Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at i tilfælde med en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse udgør aktindsigt i udtalelser fra andre involverede på klagepunktsmeddelelsen det procesretlige modstykke til tilregning af andre deltagendes overtrædelser.
 - Sagsøgerne har derudover gjort gældende, at disse som virksomheder med sæde i den tysksprogede kanton Aargau (Schweiz) havde ret til at udveksle korrespondance med Kommissionen på tysk, da der er tale om et officielt sprog eller endog arbejdsprog for Kommissionen.

2. Andet anbringende: Kommissionen har ikke kompetence i forbindelse med tredjelandsovertrædelser, der ikke påvirker EØS.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse anført, at et generelt udsagn om, at der foreligger en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse, ikke er tilstrækkelig til at begrunde en kompetence for Kommissionen i forbindelse med tredjelandsovertrædelser. Derimod skal Kommissionen også i et sådant tilfælde detaljeret undersøge projekter eller adfærd uden for EØS for deres direkte, væsentlige og forudsigelige påvirkninger af EØS.

3. Tredje anbringende: en tilsidesættelse af uskyldsformodningen ved en forrykkelse og udvidelse af beviskravene i forbindelse med en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse

— Der er ikke tale om samlede overtrædelser, navnlig hvad angår land- og havkabler. Der er således hverken tale om identiske varer og tjenesteydelser eller identiske fremgangsmåder, og der er alene tale om delvis sammenfald mellem de deltagende virksomheder og fysiske personer. Derudover savner overtrædelserne komplementaritet.

— Kommissionen skal for hver virksomhed fremlægge individuelle beviskraftige og overensstemmende beviser for overtrædelserne, navnlig med hensyn til påbegyndelsen af deltagelsen, men også den uafbrudte varighed heraf.

— Ved en alene delvis og indirekte deltagelse i en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse skal Kommissionen konkret bevise, at den berørte virksomhed ønskede at bidrage til samtlige fælles mål, og at den havde kendskab til de andre deltageres samlede øvrige retsstridige adfærd inden for rammerne af den fælles plan, eller at den med rimelighed kunne forudse denne. Eftersom Kommissionen ikke, eller kun delvis, har kunnet føre dette bevis, burde den ikke have holdt sagsøgerne ansvarlig for den samlede konkurrencebegrænsende adfærd.

4. Fjerde anbringende: en tilsidesættelse af undersøgelses- og begrundelsespligten ved urigtig fastlæggelse af faktiske omstændigheder og urigtig gengivelse af beviser

— Det er sagsøgernes opfattelse, at afgørelsen beror på en række faktiske antagelser, med hensyn til hvilke Kommissionen ikke har ført beviskraftige og overensstemmende beviser. Navnlig med hensyn til den angivelige påbegyndelse af sagsøgernes deltagelse har Kommissionen gengivet beviser urigtigt, draget spekulative konklusioner og set bort fra alternative forklaringer, der er mindst lige så plausible.

— Endvidere er afgørelsen selvmodsigende, eftersom den i konklusionen fastslår en enkelt og vedvarende overtrædelse, men begrunder en samlet og fortsat overtrædelse.

5. Femte anbringende: en tilsidesættelse af materiel ret ved en urigtig anvendelse af artikel 101 TEUF, henholdsvis EØS-aftalens artikel 53

Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF, henholdsvis EØS-aftalens artikel 53, idet den ved anvendelse af det retlige begreb en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse har tilregnet sagsøgerne andre deltagende virksomheders aftaler, som sagsøgerne objektivt set ikke var i stand til at deltage i.

6. Sjette anbringende: misbrug af skønsbeføjelse ved en urigtig udmåling af bøden

— Undtagelsen fra grundreglen i bøderetningslinjernes punkt 13 ved fastlæggelsen af referenceåret er vilkårlig, især da den ikke er begrundet tilstrækkeligt.

— Det er endvidere selvmodsigende og i strid med forbuddet mod *ne bis in idem* at tage udgangspunkt i en samlet og fortsat, henholdsvis enkelt og vedvarende overtrædelse ved bestemmelsen af overtrædelsens grovhed i forbindelse med beregningen af grundbeløbet, hvilken overtrædelsens grovhed fastsættes ensartet til 15 %, og samtidigt fastsætte et yderligere tillæg på 2 % for deltagelse i visse dele af dette samlede kartel. Kommissionen burde allerede i grundbeløbet have taget hensyn til den omstændighed, at sagsøgerne ikke var ansvarlig for det samlede kartel.

- Ved en klassificering af sagsøgerne som bi- eller marginaldeltagere burde Kommissionen have taget udgangspunkt i sagsøgernes faktiske rolle i kartellet, og ikke i det tilfældige og betydningsløse antal af beviser.
- Sagsøgerne har endvidere anført, at bødenedsættelsen på 5 % er utilstrækkelig, og den afspejler ikke forskellen mellem kartelorganisatorernes og hoveddeltagernes betydning og de kun i meget begrænset omfang deltagende sagsøgers betydning.

Sag anlagt den 12. juni 2014 — Furukawa Electric mod Kommissionen

(Sag T-444/14)

(2014/C 303/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Furukawa Electric Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved solicitors C. Pouncey, A. Luke og L. Geary)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1, stk. 9, litra a), annulleres i det omfang, det deri fastslås, at en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53, som Furukawa deltog i, fandt sted i perioden fra den 18. februar 1999 til den 30. september 2001. Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 9, litra a), i det omfang, det deri fastslås, at en overtrædelse, som Furukawa, deltog i, begyndte den 18. februar 1999 og/eller, at Furukawas direkte deltagelse i nogen overtrædelse fortsatte efter den 30. september 2001.
- Afgørelsens artikel 2, litra n), annulleres, og/eller bøden nedsættes væsentligt.
- Det fastslås, at hvis Retten afsiger dom i det søgsmål, som VISCAS Corporation har anlagt, og derved nedsætter den bøde, der ved afgørelsens artikel 2, litra p), er blevet pålagt for VISCAS Corporations overtrædelser, og som Furukawa er solidarisk ansvarlig for, er Furukawa berettiget til en tilsvarende nedsættelse af det bødebeløb, som selskabet er solidarisk ansvarlig for.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 og/eller forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ved at fejlkaraktarisere den adfærd, der fandt sted i perioden fra den 18. februar 1999 til den 30. september 2001. Sagsøgeren har gjort gældende, at:
 - Kommissionen ikke har godtgjort eksistensen af en overtrædelse, der omfattede sagsøgeren, som beskrevet i den anfægtede afgørelse, for denne periode, og
 - subsidiært, at Kommissionen ikke har godtgjort, at en overtrædelse, som sagsøgeren deltog i, begyndte den 18. februar 1999.

2. Andet anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionen ikke har løftet sin bevisbyrde for, at sagsøgeren fortsatte sin deltagelse i nogen overtrædelse efter den 11. juni 2001, eller at sagsøgeren »fortsatte« sin deltagelse via VISCAS Corporation efter den 30. september 2001.
3. Tredje anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionen ikke har løftet sin bevisbyrde med hensyn til omfanget af sagsøgerens deltagelse i overtrædelsen.
4. Fjerde anbringende om, at den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt for perioden før den 1. oktober 2001, er forældet.
5. Femte anbringende, hvorved det subsidiært gøres gældende, at Kommissionen har begået fejl ved beregningen af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt, idet Kommissionen:
 - har anvendt en forkert værdi for omsætningen ved beregningen af den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt,
 - har fejlberegnet multiplikationsfaktoren for varighed og
 - har undladt at tage en formildende omstændighed vedrørende sagsøgeren i betragtning.
6. Sjette anbringende, hvorved Retten opfordres til at lade sagsøgeren drage fordel af enhver bødenedsættelse, som Retten måtte indrømme VISCAS Corporation i ethvert søgsmål anlagt af VISCAS Corporation med påstand om annullation eller ændring af den bøde, selskabet er blevet pålagt ved den anfægtede afgørelse.
7. Syvende anbringende om, at bøden under alle omstændigheder er åbenlyst uforholdsmæssig, for stor og upassende, og at Retten derfor bør udøve sin fulde prøvelsesret i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003 og efterprøve bødens størrelse og i den sammenhæng nedsætte denne væsentligt.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [artikel 101 TEUF] og [artikel 102 TEUF] (EFT 2003 L 1, p. 1).

Sag anlagt den 16. juni 2014 — ABB mod Kommissionen

(Sag T-445/14)

(2014/C 303/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ABB Ltd (Zürich, Schweiz) og ABB AB (Västerås, Sverige) (ved advokaterne I. Vandenborre og S. Dionnet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsens artikel 1, hvori det fastslås, at sagsøgerne deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse inden for sektoren for underjordiske og/eller undersøiske (ekstra) højspændingsledninger, annulleres for så vidt som denne konstatering udstrækker sig til alle projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 110 kV eller mere (og ikke kun til projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 220 kV eller mere).

- Afgørelsens artikel 1, hvori det fastslås, at sagsøgerne deltog i en samlet og vedvarende overtrædelse inden for sektoren for underjordiske og/eller undersøiske (ekstra) højspændingsledninger, annulleres delvis for så vidt som denne konstatering udstrækker sig til alt tilbehør for projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 110 kV eller mere (og ikke kun til tilbehør til projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 220 kV eller mere).
- Afgørelsens artikel 1 annulleres delvis, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgernes deltagelse i overtrædelsen begyndte den 1. april 2000.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har med dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke har løftet sin bevisbyrde og har foretaget et åbenlyst fejlskøn ved at lægge til grund, at overtrædelsen omfattede alle projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 110 kV eller mere, selv om Kommissionens sagsakter indeholdt klare angivelser af, at ikke alle projekter med spænding på under 220 kV var omfattet af overtrædelsen.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen ikke har løftet sin bevisbyrde vedrørende sagsøgernes deltagelse i en sådan overtrædelse, der omfattede alle projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 110 kV eller mere.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen foretog et åbenlyst fejlskøn, da den konkluderede, at overtrædelsen omfattede alt tilbehør til projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 110 kV eller mere, selv om Kommissionens sagsakter indeholdt beviser for, at overtrædelsen kun omfattede tilbehør til projekter for underjordiske højspændingsledninger med spænding på 220 kV eller mere.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen begik en retlig fejl, da den fastslog, at sagsøgerne deltog i overtrædelsen fra den 1. april 2000.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen foretog et åbenlyst fejlskøn og tilsidesatte uskyldsformodningen, da den lagde til grund, at sagsøgernes deltagelse i overtrædelsen startede på den tidligst mulige dato.
6. Sjette anbringende om, at den anfægtede afgørelse under tilsidesættelse af artikel 296 TEUF er mangelfuldt begrundet.

**Sag anlagt den 17. juni 2014 — Sumitomo Electric Industries og J-Power Systems mod
Kommissionen**

(Sag T-450/14)

(2014/C 303/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sumitomo Electric Industries Ltd (Osaka, Japan) og J-Power Systems Corp. (Tokyo) (ved advokaterne M. Hansen, L. Crocco, J. Ruiz Calzado og S. Völcker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerne er ansvarlige for en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse, der omfatter de europæiske producenter og de faste og tilknyttede medlemmers producenter eller, subsidiært, nedsættes bøden væsentligt.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, stk. 8, litra a)-c), for så vidt som sagsøgerne deri holdes ansvarlige for en overtrædelse begået i perioden fra den 26. juli 2006 til den 10. april 2008.
- Mere subsidiært annulleres artikel 2, litra m), i Kommissionens afgørelse, og den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt, nedsættes under hensyntagen til sagsøgernes meget begrænsede deltagelse i perioden fra den 26. juli 2006 til den 10. april 2008.
- Afgørelsen annulleres i sin helhed, idet den i afgørende omfang bygger på beviser, der ulovligt blev beslaglagt i Nexans SA's og Nexans Frances lokaler.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen ikke har bevist, at der forelå en samlet, kompleks og vedvarende overtrædelse, der involverede en aftale mellem asiatiske og europæiske producenter om at holde sig fra hinandens hjemmemarkeder og en aftale om at fordele projekter blandt europæiske selskaber inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS).
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har begået faktiske og retlige fejl ved anvendelsen af artikel 101 TEUF, for så vidt som der ikke i den anfægtede afgørelse føres et retligt fyldestgørende bevis for sagsøgernes deltagelse for hele overtrædelsens varighed.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har begået retlige fejl og foretaget et fejlagtigt skøn ved beregningen af den bøde, sagsøgerne er blevet pålagt, idet denne bøde ikke afspejler overtrædelsens grovhed og sagsøgernes meget begrænsede rolle for en væsentlig del af overtrædelsens varighed.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift og retten til forsvar, idet den anfægtede afgørelse i afgørende omfang bygger på beviser, som Kommissionen ulovligt beslaglagde under kontrolbesøg i Nexans' lokaler.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — Fujikura mod Kommissionen

(Sag T-451/14)

(2014/C 303/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fujikura Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokat L. Gyselen)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den bøde, sagsøgeren er blevet pålagt ved artikel 2, litra o), i afgørelsen for sin direkte deltagelse i kartellet fra den 18. februar 1999 til den 30. september 2001, nedsættes.
- Afgørelsens artikel 2, litra p), annulleres for så vidt som det deri fastslås, at Fujikura er solidarisk ansvarlig for den bøde, Viscas blev pålagt for perioden fra den 1. januar 2005 til den 28. januar 2009.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved at inkludere Viscas' moderselskabs selvstændige omsætning i 2004 i værdien af den omsætning, der blev anvendt ved fastsættelsen af bødens grundbeløb. Sagsøgeren har gjort gældende, at denne kun deltog i det angivelige kartel indtil den 30. september 2001, og at sagsøgerens selvstændige omsætning i løbet af 2004 ikke udgjorde en del af kartellet.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat proportionalitetsprincippet ved ikke i tilstrækkelig grad at tage hensyn til de japanske virksomheders begrænsede betydning i kartellet ved fastsættelsen af bødens grundbeløb. Sagsøgeren har gjort gældende, at fordi den stod over for betydelige tekniske og kommercielle adgangsbarrierer i Europa, var dens tilsagn om ikke at konkurrere inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) uden betydning for virkningen af de europæiske leverandørers kundetildelingsaftaler inden for EØS. Kommissionen burde derfor i højere grad have differentieret de faktorer for grovhed, der blev anvendt for de bøder, sagsøgeren (eller andre asiatiske leverandører) er blevet pålagt, og de faktorer for grovhed, der blev anvendt for de bøder, som europæiske leverandører er blevet pålagt.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en fejl ved også at fastholde sagsøgerens moderselskabsansvar for den bøde, Viscas blev pålagt, for tiden efter den 1. januar 2005. Sagsøgeren har gjort gældende, at da Viscas blev et fuldt ud fungerende joint venture i januar 2005, blev de retlige forbindelser (f.eks. regnskabsaflæggelse) de organisatoriske forbindelser (f.eks. udstationering af fuldtidsdirektører) og økonomiske forbindelser (f.eks. lånegarantier) for spinkle til, at Kommissionen kunne konkludere, at sagsøgeren fortsat udøvede en bestemmende indflydelse på Viscas i overtrædelsesperioden fra januar 2005 til januar 2009.

Sag anlagt den 13. juni 2014 — Pannonhalmi Főapátság mod Parlamentet

(Sag T-453/14)

(2014/C 303/50)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (Pannonhalma, Ungarn) (ved advokat D. Sobor)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets Udvalg for Andragenders afgørelse af 16. april 2014 MS/sd[IPOL-COM-PETI D (2014) 14486] om henlæggelse af andragendet indgivet af sagsøgeren vedrørende sagen om slottet Lónyay i Rusovce (Den Slovakiske Republik), annulleres
- Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender tilpligtes at behandle andragendet og at gennemføre enhver foranstaltning, som loven kræver.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort gældende, at Udvalget for Andragender har tilsidesat procedurereglerne, idet den anfægtede afgørelse ikke er begrundet.

I denne henseende anfører sagsøger, at andragender, der af udvalget erklæres ikke at opfylde betingelserne for behandling i medfør af artikel 201, stk. 8, i Europa-Parlamentets forretningsorden, henlægges, og at henlæggelsen begrundes over for andrageren. Desuden gør sagsøgeren gældende, at sagsøgte til trods for denne bestemmelse ikke har angivet grundene til, at det vurderer, at andragendet ikke er omfattet af Unionens kompetenceområde. Sagsøgeren påberåber sig i denne forbindelse Rettens dom af 14. september 2011, sag T-308/07 Tegebauer mod Parlamentet (ikke trykt i Samling af Afgørelser).

Sag anlagt den 18. juni 2014 — AETMD mod Rådet

(Sag T-460/14)

(2014/C 303/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paris, Frankrig) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 307/2014 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 875/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand, efter en interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009, annulleres.
- Rådet tilpligtes at berigtige gennemførelsesforordning (EU) nr. 875/2013, henset til annullationen af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 307/2014.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at institutionerne foretog et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesatte artikel 2, stk. 3 og 4, i Rådets forordning nr. 1225/2009⁽¹⁾ ved at undlade at foretage en behørig vurdering af, hvorvidt River Kwai International Food Industrys hjemmemarkedssalg blev foretaget i normal handel, og hvorvidt hjemmemarkedssalgene derfor burde tjene som grundlag for beregningen af River Kwai International Food Industrys normale værdi.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at institutionerne tilsidesatte artikel 2, stk. 10, i Rådets forordning nr. 1225/2009 ved at undlade at foretage en rimelig sammenligning mellem River Kwai International Food Industrys eksportpris og normale værdi.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at institutionerne tilsidesatte artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1225/2009 ved at undlade at foretage en behørig vurdering af den påståede ændring af River Kwai International Food Industrys dumpingmargen og ved at undlade at foretage en behørig vurdering af den varige karakter af en sådan påstået ændring.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at institutionerne tilsidesatte artikel 19, stk. 2, og artikel 20, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1225/2009 ved at undlade at give sagsøgeren et meningsfuldt sammendrag af det bevismateriale, ud fra hvilket de agtede at ændre River Kwai International Food Industrys dumpingmargen, og ved at undlade at meddele sagsøgeren de betragtninger, på grundlag af hvilke de agtede at ændre River Kwai International Food Industrys antidumpingtold.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 24. juni 2014 — Österreichische Post mod Kommissionen

(Sag T-463/14)

(2014/C 303/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Österreichische Post AG (Wien, Østrig) (ved advokaterne H. Schatzmann, J. Bleckmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse i sag C(2014) 2093 annulleres i det omfang, direktiv 2004/17/EF fortsat skal finde anvendelse på indgåelse af kontrakter for de posttjenester, som ikke er nævnt i gennemførelsesafgørelsens artikel 1, og for hvilke sagsøgeren har anmodet om en undtagelse i henhold til artikel 30, stk. 6, i direktiv 2004/17/EF.
- Subsidiært, hvis en delvis anfægtelse af den anfægtede afgørelse efter Rettens opfattelse må afvises eller ikke er mulig, annulleres gennemførelsesafgørelsen i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse med hensyn til de i afgørelsens artikel 1 ikke omfattede posttjenester er retsstridig i henhold til artikel 263, stk. 2, TEUF, idet Kommissionen ved en urigtig anvendelse og fejlagtig fortolkning af direktiv 2004/17/EF har tilsidesat EU-retten. Sagsøgeren har i den forbindelse i det væsentlige gjort gældende, at de posttjenester, som sagsøgeren leverer, i tilstrækkelig grad er undergivet direkte konkurrencevilkår, således at forudsætningerne for en undtagelse i henhold til artikel 30, stk. 1, i direktiv 2004/17 foreligger. Sagsøgeren har også gjort gældende, at Kommissionen har anvendt de i EU-retten og retspraxis fastlagte kriterier og fremgangsmåder for markedsafgrænsning forkert. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at væsentlige formforskrifter er blevet tilsidesat, idet Kommissionen har undladt at give en tilstrækkelig begrundelse for sin afgørelse.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat almindelige processuelle grundrettigheder, idet den ved at undlade at tage stilling til indholdet af sagsøgerens anbringender og de af sagsøgeren fremlagte beviser har tilsidesat sagsøgerens ret til kontradiktion.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Stavytskyi mod Rådet

(Sag T-486/14)

(2014/C 303/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Edward Stavytskyi (Belgien) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta og M. Gambardella)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 111, s. 91) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 381/2014 af 14. april 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 111, s. 33) annulleres, for så vidt som de anfægtede retsakter indeholder sagsøgeren på den liste over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender vedrørende tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, tilsidesættelse af traktaterne samt retsregler vedrørende anvendelsen heraf: tilsidesættelse af retten til at blive hørt, tilsidesættelse af meddelelsespligten, utilstrækkelig begrundelse, fejlagtigt retsgrundlag og åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at Rådet ikke har givet ham lejlighed til at blive hørt, og at der ikke foreligger modstående angivelser, der begrundet dette. Rådet har endvidere ikke givet sagsøgeren meddelelse om de anfægtede retsakter, og disse retsakter indeholder under alle omstændigheder en utilstrækkelig begrundelse. Rådet har undladt at besvare begæringer om indsigt i oplysninger og dokumenter. Ved disse undladelser har Rådet tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar, idet sagsøgeren er blevet nægtet mulighed for effektivt at anfægte Rådets konklusioner, eftersom disse konklusioner er blevet holdt hemmelige for sagsøgeren. De foranstaltninger, som Rådet har truffet, udgør desuden ikke udenrigspolitiske foranstaltninger, men udgør internationalt samarbejde om straffesager, som dermed er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag. Endelig blev de foranstaltninger, som Rådet har truffet, vedtaget uden behørig hensyntagen til såvel relevante faktiske omstændigheder som til retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol vedrørende straffesager i Ukraine, navnlig i forbindelse med retsforfølgning af tidligere ministre.

Sag anlagt den 1. juli 2014 — Vidmar m.fl. mod Den Europæiske Union

(Sag T-507/14)

(2014/C 303/54)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøgere: Vedran Vidmar (Zagreb, Kroatien), Saša Čaldarević (Zagreb), Irena Glogovšek (Zagreb), Gordana Grancarić (Zagreb), Martina Grgec (Zagreb), Ines Grubišić (Vranjic, Kroatien), Sunčica Horvat Peris (Karlovac, Kroatien), Zlatko Ilak (Samobor, Kroatien), Mirjana Jelavić (Virovitica, Kroatien), Romuald Kantoci (Pregrada, Kroatien), Svjetlana Klobučar (Zagreb), Ivan Kobaš (Županja, Kroatien), Zlatko Kovačić (Sesvete, Kroatien), Tihana Kušeta Šerić (Split, Kroatien), Damir Lemaic (Zagreb), Željko Ljubičić (Solin, Kroatien), Gordana Mahovac (Nova Gradiška, Kroatien), Martina Majcen (Krapina, Kroatien), Višnja Merdžo (Rijeka, Kroatien), Tomislav Perić (Zagreb), Darko Radić (Zagreb), Damjan Saridžić (Zagreb) og Darko Graf (Zagreb) (ved advokat D. Graf)

Sagsøgt: Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Som en foreløbig foranstaltning tilpligtes Den Europæiske Union på grundlag af artikel 340, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at udbetale erstatning for hele det økonomiske tab, som alle sagsøgerne har lidt i tidsrummet mellem den 1. januar 2012 og det tidspunkt, hvor sagsøgerne begyndte at udøve hvervet som kroatisk fogeder i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 36, stk. 1, og dennes bilag VII, punkt 1, som er retligt bindende for alle 28 signerende stater til traktaten om Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union — herunder Kommissionen siden den 9. december 2011 — som følge af Europa-Kommissionens manglende overholdelse af sin forpligtelse til i henhold til tiltrædelsesaktens artikel 36, stk. 1 og 2, at føre tilsyn med henblik på at sikre, at Republikken Kroatien indfører erhvervet som foged fra den 1. januar 2012 — en forpligtelse som Republikken Kroatien har givet tilsagn om under forhandlingerne om tiltrædelse til Den Europæiske Union inden for rammerne af kapital 23, »Retfærdighed og grundlæggende rettigheder«, der er omhandlet i tiltrædelsesaktens bilag VII, punkt 1, »Særlige tilsagn, som Republikken Kroatien har givet under tiltrædelsesforhandlingerne«, hvori fastsættes: »1. Fortsat at sikre en effektiv gennemførelse af sin strategi og handlingsplan for reform af retsvæsenet.«
- Indtil den midlertidige foranstaltning, der er nedlagt påstand om i første led, er blevet endelig, udsættes drøftelserne vedrørende den samlede størrelse af det økonomiske tab, som sagsøgerne ved nærværende søgsmål søger erstattet af Den Europæiske Union.

- Efter den midlertidige foranstaltning, der er nedlagt påstand om i første led, er blevet endelig og efter den mundtlige forhandling og fremlæggelse af beviser vedrørende fastsættelsen af det samlede økonomiske tab, som sagsøgerne ved nærværende søgsmål søger erstattet, tilpligtes den Europæiske Union at betale erstatning til hver af sagsøgerne for det økonomiske tab, der er lidt som følge af Kommissionens undladelse i strid med EU-retten som omhandlet i første led af nærværende søgsmål, dvs. hele det tab (*damnum emergens*) og den indtjening, sagsøgerne er gået glip af (*lucrum cessans*), som de har lidt i perioden mellem den 1. januar 2012 og den dato, hvor Retten fremsætter de relevante anmodninger til Republikken Kroatiens Justitsministerium, og som beløber sig til 600 000 EUR for hvert kalenderår og for hver sagsøger med tillæg af morarenter på 12 % pr. år, der beregnes som følger:
 - Hvad angår erstatningen for det lidte tab: fra den 1. januar 2012 indtil datoen for den faktiske betaling
 - Hvad angår erstatningen for hele den indtjening, som sagsøgerne er gået glip af i 2012: fra den 1. januar 2013 indtil datoen for den faktiske betaling
 - Hvad angår erstatningen for hele den indtjening, som sagsøgerne er gået glip af i 2013: fra den 1. januar 2014 indtil datoen for den faktiske betaling
 - Hvad angår erstatningen for hele den indtjening, som sagsøgerne er gået glip af i 2014: fra den 1. januar 2015 indtil datoen for den faktiske betaling.
- Efter den midlertidige foranstaltning, der er nedlagt påstand om i første led, er blevet endelig og efter den mundtlige forhandling og fremlæggelse af relevante beviser vedrørende erstatningskravets størrelse, tilpligtes Den Europæiske Union at betale hver af sagsøgerne de sagsomkostninger, som de har afholdt i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført anbringender, der i det væsentlige er de samme som dem, der blev anført i sag T-109/14, Škugor m.fl. mod Den Europæiske Union.⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT C 142, s. 38.

Sag anlagt den 3. juli 2014 — Staywell Hospitality Group mod KHIM — Sheraton International IP (PARK REGIS)

(Sag T-510/14)

(2014/C 303/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Australien) (ved solicitor D. Farnsworth)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sheraton International IP LLC (Stamford, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 30. april 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 240/2013-5 og R 303/2013-5) annulleres, i det omfang den vedrører sag R 240/2013-5.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Staywell Hospitality Group Pty Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestanddelene »PARK REGIS« for tjenesteydelser i klasse 35, 36 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 488 933

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sheraton International IP LLC

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Figur- og ordmærkerne »ST. REGIS« for tjenesteydelser i klasse 36, 42 og 43, den internationale varemærkeregistriering, hvor Den Europæiske Union designeres for ordmærket »ST. REGIS« for tjenesteydelser i klasse 36 og de velkendte figur- og ordmærker »ST. REGIS« i Den Europæiske Union

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagerne

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. juli 2014 — GreenPack mod KHIM (greenpack)

(Sag T-513/14)

(2014/C 303/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: GreenPack GmbH (Hennigsdorf, Tyskland) (ved advokaterne P. Ruess og A. Doepner-Thiele)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 29. april 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), (sag R 2324/2013-1) annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: EF-Ordmærket »greenpack« for varer i klasse 9 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 926 706

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
-

Sag anlagt den 9. juli 2014 — Hispavima mod Kommissionen**(Sag T-514/14)**

(2014/C 303/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hispavima, SL (Murcia, Spanien) (ved advokaterne A. Ward, A. Barba og J. Torrecilla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i henhold til artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at der foreligger statsstøtte og pålægger den tilbagesøgt fra de økonomiske interessegrupper.
- Subsidiært tiltrædes de fremsatte anbringender, og kravet om tilbagesøgning af den påståede støtte i afgørelsens artikel 4, stk. 1, in fine, erklæres uden virkning, idet den er i strid med retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning, idet der i intet tilfælde kan kræves tilbagebetaling af statsstøtte, inden afgørelsen om indledning blev offentliggjort i EU-Tidenden den 21. september 2011. Desuden indrømmes der beskyttelse af den berettigede forventning for de økonomiske interessegrupper, som opfyldte de objektive krav, for at de omtvistede skattefordele fandt anvendelse inden offentliggørelsen af 2006 i EU-Tidende.
- Afgørelsens artikel 2 annulleres delvist, og metoden til fastsættelsen af den angivelige fordel, investorerne skal tilbagebetale, som skulle indeholde en række konklusioner, der ikke er taget hensyn til, og som er fremsat i afgørelsens punkt 263-269, erklæres retsstridig.
- Afgørelsens artikel 4, stk. 1, annulleres delvist, eftersom Kommissionen klart har overskredet sine beføjelser, idet den i afgørelsens artikel 4, stk. 1, erklærede, at de kontraktbestemmelser, hvori fastsattes kompensation til investorerne, såfremt skattefordelene i det spanske system for finansiel leasing (SEAF) blev anset for at udgøre en ulovlig statsstøtte, var ugyldige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der påberåbes lignende søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter som dem, der er gjort gældende i sag T-401/14, Duro Felguera mod Kommissionen, sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen, og sag T-500/14, Derivados del Flúor mod Kommissionen.

Sag anlagt den 10. juli 2014 — Grupo Morera & Vallejo og DSA mod Kommissionen**(Sag T-519/14)**

(2014/C 303/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Grupo Morera & Vallejo, SL (Sevilla, Spanien) og DSA, Defensa y Servicios del Asegurado, SA (Sevilla, Spanien) (ved advokaterne: E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez og G. Canalejo Lasarte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som den fastslår, at der foreligger statsstøtte og anordner tilbagesøgning heraf hos investorerne.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 1, artikel 2 og artikel 4, stk. 1, for så vidt som de identificerer investorerne som modtagere, der skal tilbagebetale den angivelige større.
- Subsidiært erklæres den anordnede tilbagesøgning af støtte hos investorerne i artikel 4, stk. 1, *in fine* for uden virkning, idet den er i strid med retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, da der ikke kan anordnes tilbagesøgning for et tidspunkt, der ligger før offentliggørelsen af indledningsafgørelsen.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 2, og den procedure til fastlæggelse af den angivelige fordel, som investorerne skal tilbagebetale, som foreslås i 263. og 167. betragtning til afgørelsen, og som skal justeres under hensyntagen til bestemte fradrag, erklæres for retsstridig.
- Afgørelsens artikel 4, stk. 1, vedrørende forbuddet mod at »overføre tilbagesøgningsbyrden til andre personer« erklæres for ikke-eksisterende, eller annulleres alternativt delvis, for så vidt som den indeholder et udsagn om forbuddet eller den angivelige ugyldighed af kontraktbestemmelser om regres mod tredjeparter for beløb, som investorerne skal tilbagebetale til den spanske stat.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er fremsat i sag T-401/14, Duro Felguera mod Kommissionen, T-700/13, Bankia mod Kommissionen og T-500/14, Derivados del Flúor mod Kommissionen.

Sag anlagt den 11. juli 2014 — bd breyton-design mod KHIM (RACE GTP)

(Sag T-520/14)

(2014/C 303/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: bd breyton-design GmbH (Stockach, Tyskland) (ved advokaterne T. Raab og H. Lauf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1230/2013-1) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »RACE GTP« for varer i klasse 12 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 018 918

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 og tilsidesættelse af artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. juli 2014 — Compagnie générale des établissements Michelin mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (XKING)

(Sag T-525/14)

(2014/C 303/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Compagnie générale des établissements Michelin (Clermont-Ferrand, Frankrig) (ved advokat L. Carlini)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1522/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Continental Reifen Deutschland GmbH, for så vidt som dette selskab ønsker at deltage i proceduren, tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Continental Reifen Deutschland GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »XKING« for varer i klasse 12 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 644 821

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Compagnie générale des établissements Michelin

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærke nr. 5 293 782 og nr. 5 560 396, nationale varemærker og internationale registreringer

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Ophævede den anfægtede afgørelse og forkastede indsigelsen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b) og artikel 8, stk. 5.

Sag anlagt den 14. juli 2014 — Matratzen Concord mod KHIM — Barranco Rodriguez (Matratzen Concord)

(Sag T-526/14)

(2014/C 303/61)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Matratzen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokat I. Selting)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Mariano Barranco Rodriguez og Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. april 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1523/2013-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt under klagesagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Matratzen Concord GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Matratzen Concord« for varer i klasse 10, 20, 24 og 35 — EF-varemærkeansøgningen nr. 10 359 404

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mariano Barranco Rodriguez og Pablo Barranco Schnitzler

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »MATRATZEN« for varer i klasse 20 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 i forordning nr. 207/2009 og af artikel 41, stk. 1, litra a), og artikel 42, stk. 2 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. juli 2014 — Information Resources mod KHIM (Growth Delivered)

(Sag T-528/14)

(2014/C 303/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Information Resources, Inc. (Chicago, De Forenede Stater) (ved advokat C. Schulte)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1777/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Growth Delivered« for tjenesteydelser i klasse 35, 41 og 42

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i EF-varemærkeforordningen.

Sag anlagt den 14. juli 2014 — adp Gauselmann mod KHIM (Multi Win)

(Sag T-529/14)

(2014/C 303/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Tyskland) (ved advokat P. Koch Moreno)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet den 29. april 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1326/2013-1) annulleres.
- Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: EF-ordmærket »Multi Win« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 28 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 206 364

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgning om registrering

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 11. juli 2014 — Verein StHD mod KHIM (gengivelse af en sort sløjfe)

(Sag T-530/14)

(2014/C 303/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Verein Sterbehilfe Deutschland (Verein StHD) (Zürich, Schweiz) (ved advokat P. Brauns)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Det delvise afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 11 624 483 af 13. august 2013 og afgørelsen truffet den 5. maj 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1940/2013-4) annulleres.

- Der gives tilladelse til registrering af EF-varemærkeansøgning nr. 11 624 483 (også) for følgende tjenesteydelser:
 - 35: Nyhedskliptjenester; udsendelse af reklamer og annoncer; reklame- og annoncevirkosomhed [løbesedler, prospekter, tryksager, vareprøver];

 - 41: Udgivelse af bøger; PR-virkosomhed vedrørende temaet »at dø« gennem foranstaltninger såsom seminarer, samtalerejser og andre videreuddannelsesarrangementer; offentliggørelse og udgivelse af tryksager om temaet »at dø«;

 - 44: Farmaceutiske konsulenttjenester; lægelig assistance; rådgivning om sundhed; sygepleje; terapivirkosomhed; psykologvirkosomhed;

 - 45: Personlige og sociale ydelser udøvet af tredjemand vedrørende individuelle behov, herunder pasning af familien, pasning på sygehus, handicapforsorg, aktiv dødshjælp, passiv dødshjælp, pleje af døende, pleje af døende gennem rådgivning, trøst og bistand til berørte og medhjælpere, rådgivning med særligt fokus på temaet »at dø«, dagpleje, nattevagter, 24-timers pleje, tjenester på søndage og helligdage, landsdækkende rådgivningsinitiativer, landsdækkende plejeinitiativer;

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de med klagesagen R 1940/2013-4 forbundne omkostninger og dem, der afholdes i forbindelse med nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der gengiver en sort sløjfe for tjenesteydelser i klasse 35, 41, 44 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 624 483

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og d), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra f), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 17. juli 2014 — Alsharghawi mod Rådet**(Sag T-532/14)**

(2014/C 303/65)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Bashir Saleh Bashir Alsharghawi (Johannesburg, Sydafrika) (ved advokat É. Moutet)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse 2011/357/FUSP og afgørelse 2011/178/FUSP annulleres.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ikke har kompetence til at opføre ham på listen over de personer, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, idet sagsøgerens navn ikke er nævnt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1970 (2011) og 1973 (2011).
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at begrundelsespligten er blevet tilsidesat, for så vidt som Rådet blot har lagt ovennævnte resolutioner til grund uden at tage sagsøgerens personlige situation i betragtning.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af hans ret til forsvar og af princippet om uskyldsformodning som følge af den manglende kontradiktoriske procedure.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at de grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat, for så vidt som Rådet ved at pålægge sagsøgeren de restriktive foranstaltninger ulovligt har begrænset hans frihed til ud- og indrejse samt hans ejendomsret.

Sag anlagt den 16. juli 2014 — North Drilling mod Rådet**(Sag T-539/14)**

(2014/C 303/66)

*Processprog: spansk***Parter***Sagsøger:* North Drilling Co. (Teheran, Iran) (ved advokaterne J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea og J. Iriarte Ángel)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 i Rådets afgørelse 2014/222/FUSP af 16. april 2014 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren og udelukker sagsøgeren fra bilaget hertil.
- Artikel 1 i Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 397/2014 af 16. april 2014 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren og udelukker sagsøgeren fra bilaget hertil.
- Rådets tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en åbenbar fejl ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder, som de anfægtede bestemmelser beror på, for så vidt som de savner reelt faktisk og bevismæssigt grundlag.
2. Det andet anbringende støttes på en tilsidesættelse af begrundelsespligten, idet de anfægtede bestemmelser i NDC's tilfælde er ledsaget af en begrundelse, der savner grundlag og som desuden er upræcis, uspecifik og generel, hvilket forhindrer sagsøgeren i på passende vis at tilrettelægge sit forsvar.
3. Det tredje anbringende støttes på en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse hvad angår begrundelsen for bestemmelserne, fraværet af bevis for den angivelige begrundelse, retten til forsvar og ejendomsretten, for så vidt som Rådet ikke har overholdt begrundelsespligten og nødvendigheden af at fremlægge reelle beviser, hvilket indvirker på de øvrige rettigheder.
4. Det fjerde anbringende vedrører magtfordrejning, idet der findes objektive, præcise og samstemmende indicier på, at Rådet, idet det svigagtigt misbrugte sin stilling, med vedtagelsen af de sanktionerede foranstaltninger forfulgte andre mål end hvad det påstod.
5. Det femte anbringende vedrørte en ukorrekt fortolkning af de retsregler, som angiveligt finder anvendelse, for så vidt som de fortolkes og anvendes forkert og bredt, hvilket ikke er tilladt med hensyn til bestemmelser, som fastsætter sanktioner.
6. Det sjette anbringende vedrører tilsidesættelse af ejendomsretten, for så vidt som denne er blevet begrænset uden nogen reel begrundelse og uden overholdelse af proportionalitetsprincippet.
7. Det syvende anbringende er baseret på en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet sagsøgerens konkurrence-mæssige er blevet krænket uden grund.

**Sag anlagt den 18. april 2014 — Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris
mod KHIM — Vicente Gandía Pla (ILLIRIA)**

(Sag T-541/14)

(2014/C 303/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl (Salice Salentino, Italien) (ved advokat D. Russo)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vicente Gandía Pla SA (Chiva, Spanien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 21. maj 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 917/2013-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Antica Azienda Agricola Vitivinicola Dei Conti Leone De Castris Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket indeholdende ordbestandsdelen »ILLIRIA« for »vine« i klasse 33 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 599 033

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Vicente Gandía Pla SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistriering nr. 8 299 653

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Ophævede den anfægtede afgørelse og tog indsigelsen til følge

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Retten's kendelse af 12. juni 2014 — Makhlouf m.fl. mod Rådet

(Forenede sager T-432/11, T-490/11, T-649/11, T-651/11, T-97/12, T-99/12 — T 102/12 og T-446/12) ⁽¹⁾

(2014/C 303/68)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Rettenns kendelse af 8. juli 2014 — Gemeente Bergen op Zoom mod Kommissionen**(Sag T-641/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/69)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

Rettenns kendelse af 25. juni 2014 — José Manuel Baena Grupo mod KHIM — Neuman (gengivelse af en siddende figur)**(Sag T-28/14) ⁽¹⁾**

(2014/C 303/70)

Processprog: spansk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 78 af 15.3.2014.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA